FAŞİST TERÖR, DEVRİMCİ MACERACILIK VE İŞÇİ SINIFININ SAVAŞ YOLU

ilerici YURTSEVER gençlik

YIL:3
14.10 1978
750 Krş.

66

FAŞİST TERÖRE KARŞI YIĞINSAL EYLEMLERİ YÜKSELTELİM!..

ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

İGD'YE UZANAN ELLER KIRILACAKTIR!

YARIŞMAMIZI 15 KASIM'A KADAR UZATIYORUZ

KREDİ VE YURTLAR KURUMU DEMOKRATİKLEŞTİRİLMELİDİR

Birkaç ay önce Kredi ve Yurtlar Kurumu kongresi yapıldı. Burada değerli yöneticilerimiz (!) kapalı kapılar ardında biz öğrencilerle ilgili birtakım kararlar aldılar. Alınması gereken önlemleri (!) görüştüler. Anlaşılan odur ki alınan kararlardan biri geçtiğimiz günlerde uygulamaya sokuldu. Binlerce öğrenci yurtlardan çıkartılarak sokağa döküldü. Büyüklerimiz (!) kız - erkek ayırımı gözetmeden hem de sınav döneminde öğrencileri yazgılarıyla baş başa bıraktılar. Bu uygulamanın gerekçesi de **«Anarşinin kökünü kazımak (!)»** biçiminde gösteriildi. Sınavlar eşiğinde hükümetin, Kredi ve Yurtlar Kurumuna bağlı tüm yurtları boşaltması ilerici gençlik ve demokratik kamuoyu tarafından sert tepkilerle karşılanmıştır. Demokratik örgütler birlikte düzenledikleri toplantılarda kararın anti - demokratik olduğunu belirttiler ve öğrencilerin derhal yurtlara alınmasını istediler.

Kuşkusuz bu uygulamanın başlıca dayanağı, bugünkü hükümetin politik tutumu, yurtlar yönetmeliğinin ve bizzat yurtlar kurumunun anti - demokratik bir yapıda olmasıdır. Son olarak yapılan değişiklikler yönetmeliğin anti-demokratik niteliğini daha da ağırlaştırmıştır. Oysa yapılması gereken; yönetmeliğin, öğrencilerin istem ve çıkarlarına uygun olarak değiştirilmesi ve yurtlar kurumunun demokratikleştirilmesidir. Bu geçiştirilemeyecek bir zorunluluktur. Kurumun yapısına ve yönetmeliğin niteliğine göz attığımızda bu zorunluluk apaçık ortaya çıkmaktadır.

YURTLAR KURUMU ÖZERK BİR YAPIYA KAVUŞTURULMALIDIR!

Kredi ve Yurtlar Kurumu 1961 yılında çıkarılan 351 sayılı yasayla oluşturulmuştur. Kurumun amacı yasada şöyle belirtilmiştir: **«Yüksek öğrenim gençliğine maddi destek ve huzurlu barınma ortamı sağlamak suretiyle, onların öğrenimlerini, sosyal ve kültürel gelişmelerini kolaylaştırmaktır.»** Kurumun saptanan amaçları gerçekleştirip gerçekleştirmediği ayrı bir konudur. Biz önce kurumun çarpık, anti - demokratik yapısına bir göz atalım.

1961 yılında kabul edilen 351 sayılı Kredi ve Yurtlar Kurumu yasasının 1. maddesinde, kurumun Milli Eğitim Bakanlığına bağlı olarak çalışacağı belirtilmiştir. Daha sonra 1970'de kurum, Gençlik ve Spor Bakanlığının denetimine devredilmiştir. Kurumun sözkonusu bakanlığa bağlılığı şimdiye değin sürmektedir.

Kredi ve Yurtlar Kurumu herşeyiyle bakanlığa, dolayısıyla siyasal iktidara bağımlıdır. Kurumun en belirgin anti - demokratik niteliği, mali ve yönetsel özerkliğe sahip olmamasıdır. Yasada belirtildiğine göre Kurum Genel Müdürlüğü; genel müdür ve iki yardımcıdan oluşmaktadır. Genel müdür, yönetim kurulunun teklifi, Gençlik ve Spor Bakanlığının onayı ile Bakanlar Kurulu tarafından atanmaktadır. Müdür yardımcıları da genel müdürün teklifi, yönetim kurulunun onayı ile Gençlik ve Spor Bakanlığınca atanır. Kurumun yönetim kurulu da genellikle bakanlık ve öğretim üyesi temsilcilerinden oluşmaktadır. Yönetim kurulunun yapısı, orada yer alan öğrenci temsilcisinin görev yapmasını, alınacak kararlarda öğrencilerin istem ve ç ı k a r l a r ı n d a n yana ağırlığını koymasını ortadan kaldırmaktadır. Yani yönetim kurulunda bir öğrenci temsilcisinin yer alması için tanınan hak (!) göstermelik olmaktan öteye gitmemektedir. Yurtların temel ögesi olan öğrencilerin yönetim kurulunda söz ve karar sahibi olamaması Kredi ve Yurtlar Kurumunun dayandığı yasal hükümlerin anti - demokratikliğinin önemli diğer bir göstergesidir. Öte yandan yurtlarda görev yapan işçi ve memurların da yönetimde temsil edilmemesi doğru, adaletli kararların çıkmasında önemli bir rol oynamaktadır.

Görüldüğü gibi Kredi ve Yurtlar Kurumu siyasal iktidarlara sımsıkı bağlıdır. Bu durum, kurumun öğrencilerin çıkarlarına uygun hizmetlerin yapılmasını ortadan kaldırmaktadır. Siyasal iktidarın politik çizgisi kurumun görev yapma anlayışına da yansımakta, her iktidar kurum yönetim organlarını kendi düşüncelerine uygun yöneticilerle doldurmaktadır. Bu da öğrencilerin önüne yığınla sorunun dikilmesine neden olmaktadır. Gerici - faşist karması MC döneminde tanık olunan uygulamalar bunun en somut göstergesi olmuştur. MC döneminde yurtları faşistleştirme operasyonlarıyla açılan derin yaralar hâlâ sarılmamıştır.

Demokratik hak ve özgürlükleri genişleteceğini, MC'nin açtığı yaraları saracağını vaadeden CHP, iktidara geldiğinde verdiği sözleri birer birer unutuverdi. Gençliğin dirimsel sorunlarına ve istemlerine dirsek çevirdi. Hatta MC'nin açtığı yaraları daha da derinleştirme yönünde uygulamalara girişti. Bunun en açık örneği yurtlar konusunda sergilenmiştir. Son olarak geçtiğimiz günlerde yurtlar yönetmeliğinde yapılan değişikliklerle CHP ağırlıklı hükümet, bir kez daha demokratik hak ve özgürlüklere ters bir konuma düşmüştür.

Yönetmeliğin 18. maddesinde yapılan değişiklikle öğrencilerin yurtlara **bir dönem için alınmaları** kararlaştırılmıştır. Değişikliğe göre yurtlara öğrenci alımı da **Yönetim Kurulunca saptanacak bir yönergeye göre** gerçekleştirilecektir. 18. maddenin diğer bir değişikliği de şöyledir: **«Üniversiteler, Akademiler ve Yüksek Okullarda öğrenci olup da sömestr ve sene kaybetmiş olan öğrenciler o dönem değerlendirme sırasına giremezler. Ancak, devam ettikleri öğrenim kurumunda bir yıldan fazla süre kaybetmiş olanlar, bir daha hiçbir şekilde yurtlara kabul edilmezler.»** Bu karar, 19 Eylül 1978 tarihli Resmi gazetede yayınlanarak yürürlüğe girmiştir. Sene kaybının, öğrencilerin yurtlara alınmamasının bir koşulu olarak gösterilmesinin gerçeklere ters düştüğü gün gibi ortadadır. Eğitim sistemimizin geriliği ve öğrencilerin ekonomik olanaksızlıkları öğrencilerin yıl kaybında ve öğrenimde başarısızlıklar göstermesinde belirleyici bir rol oynamaktadır. Durum böyleyken hükümetin böylesi bir karar alması tamamen anti - demokratik, adaletsizdir. Bu karar öğrencilerin önüne daha fazla zorlukların dikilmesini beraberinde getirecektir. Kaldı ki ülkemizin bugünkü durumu, emekçi halkın ve gençliğin çıkarlarına ters bir politika izlemenin, faşizmin örgütsel dayanakları üzerine kararlı lıkla gitmemenin hiçbir soruna çözüm getirmeyeceğini bütün çıplaklığıyla göstermiştir. CHP ağırlıklı iktidar **«Sağa da sola da eşit davranmak»** mantığını bir yana bırakarak ilerici yurtsever güçlerin yurtlar konusunda gösterdikleri doğru çözüm yoluna kulak vermelidir. Kredi ve Yurtlar Kurumu'nun yapısının demokratikleştirilmesi, özerk bir statüye kavuşturulması yolunda adım atmalıdır. Bu konuda atacağı her adımı ilerici güçler destekleyecektir. Çünkü yurtlarda **«anarşinin kökünü kazıma (!)»**nın yolu buradan geçmektedir.

Kredi ve Yurtlar Kurumunun özerk ve demokratik bir yapıya kavuşturulmasının koşulları nelerdir? Bu koşulların başlıcalarını şöyle sıralayabiliriz:

1 — Kredi ve Yurtlar Kurumu, değişen iktidarların politikasına uygun olarak işleyen bir kurum olmaktan kurtarılmalıdır,

2 — Bunun için; yöneticiler, öğrenciler ve çalışanlar tarafından seçilmelidir,

3 — Öğrenciler ve çalışanlar yönetimde söz ve karar sahibi olmalıdırlar,

4 — Yönetim organlarında; gençlik örgütleri, öğretim üyeleri, işçi sendikaları ve bilim adamları temsilcileri bulunmalıdır,

5 — Kurum mali ve idari yönden özerk olmalıdır,

6 — Yönetmelik öğrencilerin çıkar ve istemlerine uygun bir biçimde hazırlanmalı, kişi hak ve özgürlüklerin kullanılmasına ters bir yapıda olmamalıdır.

İlerici, devrimci gençlik hükümetten, yurtlar yönetmeliğinin bazı maddelerini anti - demokratik yönde değiştirmesini değil, yukarda sıraladığımız uygulamaları yapmasını istemektedir. Hiç kuşkusuz burada ilerici yurtsever, devrimci gençliğe büyük görevler düşmektedir. İlerici, yurtsever gençlik yurtların özerk ve demokratik bir yapıya kavuşması yönündeki savaşımı yükseltmeli, ortak hedefler alanında değişik öğrenci grupları eylem birliği yapmalıdır. Yurtların demokratikleştirilmesi için verilen savaşımda başarılar kazanmanın volu güçlerimizi birleştirip, pekiştirmekten geçmektedir. Birliğe yanaşmamak öğrencilerin demokratik haklar kazanmalarının önüne geçmek demektir. İlerici yurtsever gençlik böylesi bir hatadan her zaman kaçınacaktır.

KIBRIS YURTLARI KAPATILAMAZ!

CHP ağırlıklı iktidarın Kredi ve Yurtlar Kurumuna bağlı yurtları boşaltmasının ardından «yavru vatan» yöneticileri de Kıbrıslı öğrencilerin barındıkları yurtları boşaltma kararı almışlardır. Bunun üzerine KÖGEF Genel Başkanı İsmail Kemal gazetemize bir açıklama ypmıştır:

«Akdenizin doğusunda, Kıbrıs'ta, NATO'cularla Kıbrıs emekçi halkı arasında kıran kırana bir kavga sürüyor. Emperyalizmin işbirlikçisi Kıbrıs Türk liderliği, NATO'nun planlarını sergileyebilmek için ilerici güçleri sindirmeye çalışıyor. Bu ilerici güçlerin etkin bir kolu da Türkiye'de öğrenim gören ve KÖGEF çatısı altında örgütlenen Kıbrıs gençleridir.

Yurdumuzda bulunan Kıbrıslı gençlerin yurtları, örgütleri defalarca saldırıya uğradı, bombalandı. Dört KÖGEF'li genç, faşist çetelerce pusuya düşürülerek katledildi. Öte yandan Kıbrıslı gençler Kıbrıs'taki UBP iktidarının çok yönlü saldırılarına hedef olmaktadırlar. Son olarak Ankara ve İstanbul'da bulunan Kıbrıs kız ve erkek yurtlarının kapatılması kararı alındı. Bu, 700 civarındaki ilerici Kıbrıslı gencin sokağa atılması demektir. Bu gençler, Kıbrıs'ın bağımsızlığından, toprak bütünlüğünden yana oldukları için sokağa atılıyorlar. Kıbrıs yurtları KÖGEF'in güçlü kaleleri olduğu için kapatılıyor. Amaç, Kıbrıslı öğrencileri dağıtmak, KÖGEF'in örgütlülüğüne darbe vurmaktır. Böylece Kıbrıslı gençleri «Bağımsız Kıbrıs» kavgasında güçsüz bırakmaktır.

Gerici, işbirlikçi UBP iktidarının Kıbrıs yurtlarını kapatma kararı almasında, CHP ağırlıklı hükümetin genel politikası ve özel olarak Kıbrıs politikası önemli oranda etkide bulunmuştur. Ancak Kıbrıs ve Türkiye ilerici gençliğinin sıcak savaş hatlarında birlikte kavga etme geleneği vardır. Bu gelenek, Kıbrıs yurtlarını kapatma karşısında sürecek ve bu anti - demokratik girişime karşı savaşım ardıcıl olarak sürdürülecektir.

Kıbrıslı ilerici öğrencilere yönelik bu saldırı karşısında tüm demokratik güçlerin Kıbrıs ilerici gençliği ile dayanışması gücümüze güç katacaktır. Kıbrıs'taki yetkililere göndereceğiniz protesto telgrafları ve ilişkide olduğunuz diğer ulusal ve uluslararası kuruluşları da, bu yöndeki girişimlere seferber eden çabalarınız bizlere büyük destek sağlayacaktır.

TELGRAF GÖNDERİLECEK ADRESLER:

1) **R. DENKTAŞ**
KTFD BAŞKANI - Lefkoşe - KIBRIS

2) **OSMAN ÖREK**
KTFD BAŞBAKANI - Lefkoşe - KIBRIS

3) **KENAN ATAKOL**
KTFD EĞİTİM BAKANI - Lefkoşe - KIBRIS

ULUSAL BAĞIMSIZLIK İÇİN ÜSLERE EL KONULMALIDIR!

ABD emperyalizminin «ambargo tuzağı»na düşen CHP ağırlıklı iktidar, yurdumuzdaki saldırı üslerinin açılması için Carter'le pazarlığa oturdu.

İMF'lerle, Dünya Bankaları'yla, uluslararası tekelleriyle ülkemizi bir ahtapot gibi saran emperyalizm, askersel konumlarını daha da güçlendirmek, anti - emperyalist güçleri sindirmek için yeni askeri birliklerini topraklarımıza salıyor. CHP ağırlıklı iktidar, İMF'den, Dünya Bankası'ndan kredi sağlamak, borçları ertelemek için emperyalizme ödün üstüne ödün veriyor. Halkımızın çıkarlarını hiçe sayarak üsler konusunda ABD emperyalizmine, militarist güçlere güven veriyor.

EMPERYALİZME VERİLEN ÖDÜNLER FAŞİSTLERİ YÜREKLENDİRİYOR.

Üsler konusunda pazarlık sürerken ilginç «sır»lar açığa çıkıyor. Gerici - faşist karması MC'nin «kapattık» dediği ABD üslerinden 21'inin hiçbir zaman kapatılmadığı «Washington Post» gazetesince açıklanıyor. Tekelci basının önde gelenlerinden «Hürriyet» bu habere geniş yer ayırıyor. AP'yi, kapatmadığı üslerin açılmasına karşı çıktığı için suçluyor. Böylece CHP ağırlıklı iktidarın üsler konusunda izlediği ödüncü politikayı desteklediğini ima ediyor.

Emperyalizme verilen ödünlerin en çok kimleri sevindirdiği ortadadır. Haşhaşın ekilmesine «ABD'yi kızdırmayalım» diyerek karşı çıkan gestapo ajanı faşist Türkeş, üslerin açılmasıyla anti - Sovyetizm, anti komünizm propagandasında, faşist tırmanışın hızlanmasında güçlü dayanak noktaları bulacağının bilincindedir Doğrudan Sovyetler Birliği'ne, sosyalist ülkelere yönelen üslerin açılması sadece faşistleri değil, maocu Pekin yöneticilerinin sadık çömezlerini de fazlasıyla hoşnut etmiştir. NATO'cuların Pekin'i «NATO'nun 16. üyesi» olarak adlandırmaları boşuna değildir.

Ülkede faşist terörün aldığı boyutlar, faşist Türkeşlerin, eli kanlı Demirellerin «hükümeti devirme» çabalarının hızlandığının bir göstergesidir. Faşist Türkeş'in «sıkıyönetim» çağrıları yayınlayarak orduyu kışkırtmaya çabalamasıyla, Demirel'in «bu hükümetin alternatifi parlamento içinde vardır» türünden demeçleriyle faşist terörün hız kazanması bir rastlantı değildir. Üsler konusunda «sıkı» bir pazarlığın sürmesi sırasında gerici - faşist güçlerin girişdikleri provokasyonlar nedensiz değildir.

FAŞİSTLERİN İPLERİ, CİA'NIN, PENTAGON'UN ELİNDEDİR

CHP ağırlıklı iktidarın Başbakanı Ecevit, son günlerde kitle kırımlarına dönüşen faşist terör karşısında, bu terör yuvalarının «kaynağına inildiğini», kısa sürede «kökünün kazınacağı»nı ileri sürüyor. Polis yetkilileri ise 5 - 6 kişinin katili olan faşist militanları bir türlü yakalayamıyor. Neden olarak da «katillerin çok güçlü istihbarat ağlarına sahip oldukları»nı söylüyorlar. Bu istihbarat ağının ne olduğu açıktır. Bunlar, faşistlerin devlet kurumlarına yerleştirdikleri militanlardır. CIA'nın kollarıdır. Faşist hareketin iplerinin CIA'nın, Pentagon'un elinde olduğunu bilmeyen kaldı mı? Faşist Türkeşlerin buralardan emir aldığını bilmeyen var mı? İşte CHP ağırlıklı iktidarın açmazı buradadır. Hem faşist terör odaklarını kurutacağını söylemek, hem de faşistlerin dayanağı emperyalizme üsler konusunda ödün vermek. CHP ağırlıklı iktidar, bu yalın gerçeği görmekten kaçındığı sürece iyiniyetli bile olsa, «terör» kaynakları»nı kurutamaz.

CHP AĞIRLIKLI İKTİDARIN DIŞ POLİTİKASINI ÇEŞİTLİ «DENGE»LER ÜZERİNE KURMASI : DENGES İZLİK POLİTİKASI

CHP ağırlıklı iktidar uygulayageldiği dış politikada tutarlı olmadığını üsler konusunda takındığı tavırla ortaya koymuştur. Mayıs ayı sonlarında bizzat Basbakan Ecevit, «Sovyet tahdidi»nden sözedilemeyeceğini söylüyor, «tehlikenin batıdan geldiğini» ileri sürüyordu. Arkasından Dışişleri Bakanı «Bağlantısız ülkeler» toplantılarına katılarak Türkiye'nin barışçıl bir dış politika izleyeceğini, detantın güçlendirilmesi yolunda çaba harcayacağını belirtiyordu.

Şimdi akla şu soru geliyor: Hem Sovyetler Birliği'nin bir «tehdit» unsuru olmadığını söyleyeceksin, barışçı bir dış politika izleyeceğini, detantın güçlendirilmesi için çaba harcayacağını iddia edeceksin, hem de emperyalizme bağımlılıkta yeni halkalar oluşturacaksın. En başta halkımıza, ulusal çıkarlarımıza, sosyalist ülkelere, Sovyetler Birliği'ne yöneltilen atom harmanlarıyla. nükleer başlıklı füzelerle donatılmış ölüm üslerinin açılmasına izin vereceksin, NATO'da kalmakta ayak direyeceksin. Bütçenin aslan payını silahlanmaya ayırarak, topyekün kırım silahlarının, Nötronların topraklarımıza yerleştirilmesine seyirci kalacaksın. ABD emperyalistlerinin, komşu ülkelere, Arap halklarına, Afrika'da kurtuluş savaşı veren halklara karşı topraklarımızı saldırı merkezi yapmasına ortak olacaksın.

Başbakan Ecevit, «dünya barışına katkı» (!) yapmak için belli ki böylesine bir «denge politikası» izlemekte ısrar ediyor. Ancak bu nasıl bir denge politikasıdır? Bütün ağırlığını saldırganın bulunduğu kefeden yana kayarak hangi «dengeyi» sağlayabilirsin? Bu politika, olsa olsa emperyalizmin konumlarının güçlenmesine katkıda bulunmak, hatta topraklarımızı kullandırtarak, emperyalizmin, komşu ülkelere, başta Sovyetler Birliği'ne karşı çılgınca serüvenlere girişmesine çanak tutmaktadır.

ULUSAL BAĞIMSIZLIK İÇİN ÜSLERE EL KONULMALIDIR

Türkiye işçi sınıfının, halkımızın «üsler açılsın mı, kaç tanesi açılsın,» gibi bir sorunu yoktur. İşçi sınıfımız, ilerici yurtsever güçler yıllardır bir belgiyi savaşımlarına temel yapmışlardır: «NATO'dan CENTO'dan çıkılmalı, üslere elkonulmalı, tüm ikili anlaşmalar yırtılmalıdır». Ulusal bağımsızlığımızın savunucuları bu uğurda savaşım vermektedirler. Canlarını feda etmektedirler. Bugün de üsler konusunda pazarlık sürerken anti - emperyalist güçler, azgınlaşan faşist teröre rağmen savaşımlarını yükseltmeke kararlıdırlar.

Gerici - faşist güçler, eli kanlı katiller ulusal bağımsızlık savaşımı engellemek için saldırıyorlar. Ulusal bağımsızlığımızın en kararlı savunucusu işçi sınıfı hareketini, onun savaş yolunda yürüyen İlerici Gençler Derneği'ni boy hedefi seçiyorlar. Gerici - faşist - maocu güçlerin İGD'ye yönelttikleri saldırıların özellikle 30 Ağustos - 9 Eylül tarihleri arasında düzenlenen «Ulusal Bağamsızlık Haftası»ndan sonra yoğunluk kazanması bir rastlantı değil kuşkusuz. Maocu - faşist saldırılar sonucu 3 İGD üyesi bu saldırılar sonucu yaralandı. 5 şubesi gerekçesik olarak kapatıldı. 6 şube binası kundaklanarak yakıldı. 337 İGD üyesi ve yöneticisi gözaltına alındı. POL - BİR'li faşist polislerin işkencesinden geçti. (Sadece Ulusal Bağımsızlık Haftası sırasında İzmir'de gözaltına alınanların sayısı 300 kişi).

Ancak ilerici gençlik, sağlı - sollu, ince - kaba saldırıları boşa çıkaracak, İGD'ye uzanan elleri kıracak güçtedir. Bu gücü kendisine yolunda yürüdüğü Türkiye işçi sınıfı hareketi vermektedir. Hiçbir saldırı, hiç bir güç ilerici gençliğin ulusal bağımsızlık bilincini, işçi sınıfının savaş yolunda yürümesini engelleyemez.

ANILARI SAVAŞIMIZA IŞIK TUTACAK!

MehmetKırı

selahattin Topçu

İstanbul Teknik Üniversitesi Makina Bölümü öğrencileri Mehmet Kırlı ve Selahattin Topçu'yu, görevli olarak gittikleri Tekirdağ dönüşünde bir trafik kazası sonucu yitirdik. Mehmet Kırlı TEK - GES - İŞ İstanbul Şubesi organizatörlüğünü yapmaktaydı. Selahattin Topçu arkadaşımız da İGD'nin yiğit bir savaş eriydi. İlerici yurtsever gençlik bu iki yılmaz savaşçıyı hiçbir zaman unutmayacak, anılarını her zaman diri tutacaktır. Onların yiğitçe, onurla taşıdığı anti - faşist, anti - emperyalist savaş bayrağını daha da yükseklerde dalgalandıracaktır.

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK • Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi • Sahibi: Rifat GÜLER • Sorumlu Yönetmen: Bahattin SEVEN • Yönetim Yeri: Başmusahip Sok. No. 3/1 Cağaloğlu - İST. • Yazışma adresi: P.K. 914 Sirkeci - İST. • Posta çeki: Rıfat GÜLER 107301 • Abone: 6 Aylık: 50 TL. — 12 Aylık: 100 TL. — Yurtdışı iki katı • Türkiye Dağıtımı: TEMEL DAĞITIM • Dizgi: Başaran Mat. • Baskı: Dünya Süper Veb Ofset A.Ş. İst. Son baskı tarihi:

İGD ADANA ŞUBE BAŞKANI HÜSEYİN GÜZEL:

HAYDİ SAVAŞ ALANINA

30 EYLÜL GÜNÜ FAŞİST ÇETELERCE KATLEDİLEN İGD GYK YEDEK ÜYESİ VE ADANA ŞUBE BAŞKANI HÜSEYİN GÜZEL'İN İGD 1. BÜYÜK KONGRESİ'NDE 27 NOLU «DEMOKRASİNİN GELİŞİMİ YOLUNDA GÜNCEL GÖREV : TKP'YE ÖZGÜRLÜK» KARAR METNİ ÜZERİNE YAPTIĞI KONUŞMA.

HÜSEYİN'İN YAŞAMI VE SAVAŞIMI

İlerici Gençler Derneği Adana Şubesi Başkanı ve İGD Genel Yönetim Kurulu yedek üyesi Hüseyin Güzel Kahramanmaraş'ın Göksun ilçesinde 1953 yılında dünyaya geldi.

Hüseyin Güzel'in babası Cemal ve annesi Gülendam Güzel Göksun'da tarımla uğraşıyorlardı.

İlk ve ortaokulu Göksun'da okuyan Hüseyin Güzel'in ailesi Hüseyin'in lise öğrenimi için Adana'ya göç etti. Liseyi Adana'da bitiren Hüseyin Güzel, lise öğrenimi sırasında ve daha sonraki yıllarda Çukobirlik'te ve çeşitli fabrikalarda işçi olarak çalıştı. İlerici gençlik hareketinde aktif olarak yer alan Hüseyin Güzel, 1977 yılında İlerici Gençler Derneği Adana Şubesi kurulurken ve kurulduktan sonra örgütlenme çalışmaları sırasında en ön saflarda çalıştı. Aynı yıl içinde Tarsus İşletmecilik Yüksek Okulu'na girdi.

1977 - 1978 yılları boyunca Adana'da işçi, köylü, öğrenci gençlerin, gençliğin merkezi demokratik kitle örgütü İlerici Gençler Derneği'nde birleşmeleri için, çeşitli politik görüşlere sahip gençlerin anti - faşist savaşım platformunda eylem birliğini pekiştirmeleri yönünde özveriyle çalıştı.

1978 Nisan'ında İGD Adana Şubesi'ne maocuların düzenlemek istediği provokasyon hareketinin püskürtülmesinde en ön saflarda dövüştü. Bu olay bahane edilerek, hiç gerekçe gösterilmeksizin altı arkadaşı ile birlikte tutuklandı ve 40 güne yakın Adana Cezaevi'nde kaldı.

Cezaevinden çıktıktan sonra 15 - 17 Mayıs 1978 tarihlerinde İlerici Gençler Derneği 1. Büyük Kongresi'ne İGD Adana Şube Başkanı olarak katıldı.

İlerici Gençler Derneği 1. Büyük Kongresi seçimlerinde Genel Yönetim Kurulu yedek üyeliğine seçildi.

1. Büyük Kongre sonrası Adana'ya dönen Hüseyin Güzel; Kongrenin ana belgisi olan «Daha güçlü, daha yığınsal bir İGD için ileri» belgisini yaşama geçirmek için çalışmalarına, 1. Büyük Kongre'nin coşkusu ve onun kazandırdığı ivme ile daha bir hız verdi.

İlerici Gençler Derneği Adana Şubesi'nin ve onun yiğit başkanı devrimci savaşçı Hüseyin Güzel'in yoğun örgütlenme çalışmalarından korkan, işbirlikçi - tekelci burujvazinin güdümündeki faşist ocakların özel yetiştirilmiş katilleri Hüseyin Güzel'i 1.10.1978 günü evinde katlettiler.

Değerli Başkan,
Değerli konuklar,
Çok sevgili delege arkadaşlarım,

Konuşmama başlamadan önce çok zor koşullar altında, özverili bir savaşım vererek örgütümüzü 1. Büyük Kongre'ye getiren MYK ve tüm üye arkadaşlarımı huzurunuzda kutlamama izin veriniz.

Değerli arkadaşlarım,

Bugün ülkemizde emperyalizm ve faşizm tehlikesine karşı savaşan milyonlar, ekonomik - demokratik, politik hak ve özgürlükler için savaşımın, anti - emperyalist, anti - faşist savaştan ayrı yürütülemeyeceğini kavramış bulunuyorlar. Demokrasi ve özgürlük savaşımının baş belgisi ise **«İşçi Sınıfı Partisine Özgürlük»**, yani 58 yıldan beri yasaklanan **«Türkiye işçi sınıfının politik örgütüne konan yasak kaldırılmalıdır»** belgisidir.

Bu belgi, grev uygulanan fabrikadan meclis kürsüsüne, pahalılığı ve düşük taban fiyatlarını protesto için düzenlenen yığınsal köylü mitinglerinden bakanlar kurulu toplantılarına kadar, toplumsal, politik yaşamın her alanına yansımaktadır. Sendika, meslek örgütleri, gençlik, kadın kuruluşları, demokratik yığın örgütleri toplantılarında karar altına alınan **«faşist 141 - 142'ye hayır», «İşçi sınıfının partisine konan yasak kaldırılmalıdır»** belgileri, bugün milyonların savaş belgisi, demokrasi, özgürlük, barış, ilerleme ve sosyalizm savaşımının mihenk taşı olmuştur. Günümüzde bu belgi, kimlerin demokrasi, barış ve özgürlük düşmanı olduğunu gösteren somut bir ölçüt olmuştur. **Bugün demokratlığın ölçütü, Türkiye işçi sınıfının partisinin üzerindeki yasağın kalkmasını istemek ve bu amaçla savaşmaktır.**

141 - 142. maddelerin kaldırılmasını programına almayan CHP ağırlıklı hükümet zor durumlara düşüyor, DİSK tabanının bilinçli, savaşçı eğilimlerini dile getiren sendikalar, bölge temsilcilikleri, 141 ve 142. maddeler kaldırılmalıdır diyorlar. DİSK Genel Başkanı da Başbakan Ecevit ile yaptığı görüşmede 141 - 142. maddelerin kalkmasını talep ediyor. Bakanlar Kurulunda ve parlamento içinde de bu faşist maddelerin kaldırılması istemi sürekli dile getiriliyor. Bütçe komisyon toplantılarında bile **«141 ve 142 kaldırılmalıdır»** diye savaşım veriliyor.

Bütün bunlar, işçi sınıfımızın politik örgütüne zincir vuran bu faşist maddelere karşı savaşın nasıl güçlendiğini gösteriyor.

Bu durum karşısında işbirlikçi burjuvazinin sözcüleri ve anti - komünizm silahşörlüğünü kalemleriyle yürütenler de gerilemeye ve taktik değiştirerek provokasyonlara başladılar. Türk Sanayicileri ve İş Adamları Derneği Başkanı Feyyaz Berker ve YK üyesi Rahmi Koç Ankara'da verdikleri demeçte, **«Türkiye'de komünist partisi kurulmalıdır ve herkesin ne olduğu belli olmalıdır»** diyorlar. Bu sözlerdeki amaç açıktır. Böylelikle hem utkan ve savaşkan bir geleneğe sahip olan işçi sınıfının partisini kitlelerden gizlerken, hem de yeni provokasyonlara kapı aralanıyor.

Yine burjuvazinin kalemşörlerinden Metin Toker, durumu normalleştirmekten, **«izin vermekten»** söz ediyor. **«Legalize olsunlar, bakalım durumları neymiş?»** diyor. Bu sözlerin altında, çeşitli sapık akımlara sahte komünist partileri kurdurtarak, yasakla, kanla, terörle önleyemedikleri işçi sınıfının politik hareketinin önüne çıkmak hesabı yatıyor.

İşçi sınıfının savaşkan geleneğine bağlı yiğit savaşçılar, yüzbinlerce emekçiyle bağlanarak, çetin bir savaş sonunda 141 ve 142. maddelerin kaldırılması istemini yığınlara malettiler. Bu istem maddi bir güç haline geldi. Bunu 1978 1 Mayıs'ında, 1 Mayıs alanında **«TKP'ye Özgürlük»** belgileriyle gördük. Bugün Bakanlar Kurulu'nda, Parlamento'da ve işbirlikçi burjuvazinin yöneticilerince işçi sınıfının politik örgütünün adı çeşitli nedenlerle ortaya atılıyorsa, bunun temelinde yatan yığınların gücüdür.

Ancak 141. ve 142. maddelerin ceza yasasından çıkarılmasıyla sorun bitmiyor. Burjuvazinin parlamentosu bununla ilgili olarak siyasi partiler yasasında yapacağı bir takım değişikliklerle, ayak oyunlarıyla çeşitli sınırlamalar getirebilir. İşçi sınıfımız, halkımız, ilerici güçler bu tür ayak oyunlarına karşı savaşmaya kesinlikle kararlıdır. Yasada yapılacak değişiklikle **işçi sınıfımızın politik örgütü, ilkeleri, tüzüğü, programıyla yasal çalışma özgürlüğüne hiçbir sınırlama konmadan güvence altına alınmalıdır.**

Öte yandan 141 ve 142. maddelerin kaldırılıp politik örgütün yasallaşması sorunu, tekelci patronların, Amerikancıların, NATO'cuların, gerici politikacıların zamanlamasına bırakılamaz. **İşçi sınıfımızın politik örgütü ideolojik ödün vermeden, savaşarak zincirleri kıracaktır.**

Böylesine zor, fakat böylesine onurlu savaşımda işçi sınıfımızla yan yanayız, omuz omuzayız.

Bugün,
Haykırıyor işçiler!
Haykırıyor köylüler!
Haykırıyor gençler!

Tüm çalışan emekten yana, barıştan yana olan herkes haykırıyor.

«Türkiye Komünist Partisi'ne Özgürlük» diyorlar.

Ve bizler, hepbir ağızdan haykırıyoruz :

HAYDİ SAVAŞ ALANINA!

● İGD GYK yedek üyesi ve Adana Şb. Bşk. Hüseyin Güzel, İGD 1. Büyük Kongresi'nde DDGF temsilcisi Carlos Silva ve Danimarka Komünist Gençlik Birliği temsilcisi Per Nielsen ile birlikte.

HÜSEYİN'İN KATLEDİLMESİ İZMİR'DE PROTESTO EDİLDİ

● İlerici yurtsever gençlerin İzmir'de yaptıkları protesto eylemleri.

3 Ekim günü İGD üyeleri Kemeraltı'nda bir sinemada film bittikten sonra Hüseyin Güzel'in öldürülmesini protesto eden bir konuşma yapmışlar, daha sonra şehir içinde bildiriler dağıtmışlardır. Eylemleri ni, üzerinde «Hüseyin Güzel'in hesabı sorulacak» yazılı afişleri otobüslerin arkasına yapıştırdıktan sonra bitiren ilerici yurtsever gençler olaysız biçimde dağılmışlardır.

FAŞİST TERÖR, DEVRİMCİ MACERACILIK VE İŞÇİ SINIFININ SAVAŞ YOLU

Türkiye tarihinin uzun adımlarla ilerlediği fırtınalı günler yaşıyoruz. Faşist terör tırmanıyor. Kanlı boyutlar alıyor. İnsanlar kaçırılıyor, kurşuna diziliyor. Geceyarıları evler basılıyor. Faşist caniler gözlerini kırpmadan 6 yurtseveri birden öldürüyor.

MHP'nin sıkıyönetim istemini açıkça belirtmesinden sonra faşist terörün alabildiğine hızlandığı açıktır. Faşistler Türkiye'yi Şili gibi, İran gibi boydan boya hapishane ve mezarlık yapmak amacı peşinde koşuyorlar. Ülkeyi kanlı bir iç savaşa sürüklemek istiyorlar.

Amerikan emperyalizminden, Pentagon'dan, CIA'dan beslenen, destek gören, işbirlikçi tekelci burjuvazinin en gerici, en şoven kesimlerinin istemlerini dile getiren MHP ve yandaşı kuruluşların kirli emellerine karşı, kapıda bekleyen faşizm tehlikesine karşı anti - faşist güçler ne yapıyor?

CHP ağırlıklı hükümet, hâlâ tarafsızlık adı altında faşistlere cesaret veren ikircikli ve kararsız tutumunu sürdürüyor. Halkı, hükümetin yapacaklarını pasif bir biçimde beklemeye çağırıyor. Legal sosyalist partiler faşist tırmanışa karşı savaşımda anlamsız suskunluklarını sürdürürken, işçi sınıfı hareketine saldırılarını ve karalamalarını daha yüksek perdeden haykırıyorlar. Eylem birliğinden kaçıyorlar. Hatta son günlerde örneklerine tanık olduğumuz gibi, koşulların değişmesi halinde yeni savaşım biçimlerinin gündeme gelebileceğini anlamsız buluyorlar.

Ya küçük burjuva devrimciler ne yapıyor? Onlar aynı hatayı bir başka biçimde işliyorlar. Silahlı savaşımı mutlaklaştırıyorlar. Şiddet ve terörün esiri oluyorlar. Faşist teröre karşı devrimci terörü yükseltiyorlar. Öncü savaşçı teorilerine uygun eylemlere hız veriyorlar. Devrimci savaşımla hiç bir ilgisi olmayan bu tür eylemlerin işçi sınıfı ile halkla hiç bir bağıntısı yoktur. Halkın devrimci gücüne dayanmayan, sonuçsuz kalmaya mahkûm olan, bireysel terörist eylemlerin hiç kuşkusuz bilimsel sosyalizm öğretisinde değerlendirildiği biçimiyle, devrimci şiddet ve terör ile de ilişkisi yoktur.

ŞİDDET VE TERÖR: BİLİMSEL SOSYALİST YAKLAŞIM VE KÜÇÜK BURJUVA YAKLAŞIM

Bilimsel sosyalizm ilke olarak ne şiddeti ne de terörü yadsır. Ama abartmaz da. Nedir bilimsel sosyalist yaklaşım? Nedir devrimci şiddet? Nedir terör?

Lenin'in belirttiği gibi **«devrimci şiddet; yeniye gebe her toplumda görülür: devrimci şiddet devrim yolunu temizlemek ve çürüyen yapıları yıkmak için toplumsal hareketin kullandığı bir araçtır.»** (Dünya Komünist Hareketi, s. 190, Konuk Yayınları)

Küçük burjuva devrimcisinin şiddet anlayışı ise sadece silahlı şiddete denk düşmektedir. Bilimsel sosyalizmin tersine şiddetin değişik biçimler alabileceği gerçeği görülmemektedir. En önemlisi de küçük burjuva devrimcisinin şiddeti, halk kitlelerinin devrimci gücüne dayanmayan, birbirinden bağımsız grupların bireysel çıkışları olarak ele alma yanılgısını sürdürmesidir. Her ne kadar devrimci şiddetten söz ediliyorsa da küçük burjuvanın şiddetinin yığınlara dayanmadığı için güçsüz bir şiddet olduğu açıktır. Lenin bu konuda şunları söylemektedir: **«Şiddet, sömürülen kitlelerden, emekçilerden, kaynaklanıyorsa ve sömürücülere karşı yönelmişse, evet biz şiddetin taraftarıyız.»** Ayrıca Lenin aynı yazısında **«şiddetin gerekli ve yararlı olduğu durumlar bulunduğu gibi, hiç bir sonuç vermediği durumlar da vardır. Ne var ki bazı örnekler, bu ayırımın herkes tarafından kavranamadığını göstermektedir»** sözleriyle sadece bilimsel sosyalist çizgiyi belirlemekle kalmamakta, küçük burjuva çizginin şiddeti mutlaklaştırma tehlikesine dikkati çekmektedir.

Bilimsel sosyalizmin, ustalarının terör konusu üzerine görüşleri de açık ve nettir. Lenin, terörü: **«Savaşın belirli bir zamanında, güçlerin belirli bir durumunda, kesin savaşın varlığında, yararlı hatta esas mücadele olabilecek olan askeri eylem biçimlerinden birisidir»** (Lenin, Nereden Başlamalı, Bir Yoldaşa Mektup, Devrimci Maceracılık, s. 19, Odak Yayınları) sözleriyle açıklamaktadır. Aynı yazısında, Lenin, terörün mutlaklaştırılmasına ve genel devrimci hareketten kopuk olarak ele alınmasına şiddetle karşı çıkmaktadır. **«...Yiğitçe indirilen bireysel darbelerin önemini inkâr etmek bizden uzak olsun; ancak bugün olduğu gibi, bir çok kişinin terörle zevkten mest olmasına karşı terörü temel ve başlıca mücadele aracı haline getirmeye karşı kararlı bir uyarı sesi yükseltmek te bizim görevimizdir. Terör, hiç bir zaman düzenli bir askeri eylem olamaz; terörün yapabileceği en iyi şey, sadece kesin saldırıda kullanılan yöntemlerden birisi olarak, yardım etmektir. Ancak şu anda, böyle bir kesin saldırı için çağrı yayınlayabiliz miyiz?»** (a.g.e, s. 20).

O zamanlar Sosyalist Devrimciler bu soruya «saldırı birlikleri kuruluşu» yanıtıyla karşılık veriyorlardı. Günümüz Türkiye'sinde de Sosyalist Devrimcilerin konumuna düşen, aynı tehlikeyi değişik biçimlerde tekrarlayanlar var. Sosyalist Devrimciler gibi, yığın savaşının karşısına halkın devrimci gücüne dayanmayan terörü çıkaranlar ve bunu halkı savaşımın içine çekici sihirli bir ışık olarak değerlendirenler var. Aynen Sosyalist Devrimciler gibi; terörün birbirinden bağımsız gruplar tarafından, merkezi bütünlük olmadan uygulanmasını önerenler bu yolda harekete geçenler var. Güçler mevzilenişini ve koşulları dikkate almadan, terörist savaşım araçlarını zamansız ve yarar getirmeyecek biçimde kullanmakta Sosyalist Devrimcilerle yarışanlar var. Bireysel terörist eylemlerden mest olanlar, gözü hiç bir şeyi görmeyenler var.

BİR ŞEYİ YAPARKEN SONUÇLARINI DA DÜŞÜNMEK GEREK

Hadi diyelim, teorik kısırlığınız, küçük burjuva dar kafalılığınız geçmiş deneyimlerden, bilimsel sosyalizmin ustalarının bilimsel çözümlemelerinden gerekli dersleri çıkarmanızı güçleştiriyor. Ama Türkiye pratiğinden, bir 12 Mart deneyiminden de gerekli dersleri çıkaramadığınız görülüyor. Eski hatalar yineleniyor.

Bu tür hataların yinelenmesinin zararı sadece küçük burjuva devrimcilerine dokunmuyor. Hatta küçük burjuva devrimcilerinin en yürekli unsurlarının kırılması ile sonuçlanmıyor. Dün olduğu gibi bugün de gençliği işçi sınıfından koparma amacına hizmet ediyor. Bireysel terörist eylemler, yığın hareketlerinin örgütlenmesinin önüne engel olarak çıkıyor. Yığınlar içindeki çalışmayı bozabilecek, hatta darmadağınık edebilecek çok tehlikeli sonuçlara yönelebiliyor. En önemlisi de bireysel terörizm, faşist terörü, faşizmin tırmanışını geriletmiyor. Onun daha da saldırganlaşmasına ortam hazırlıyor. Emperyalist ajanlarına, kontr-gerillaya, CIA'ya provokasyonlarını yoğunlaştırmada malzeme veriyor.

Lenin: **«...bu terörist eyleme girişen kişiler, yığınları ne hesaba katmışlardır, ne de onlardan belirli bir eylem ve destek ummuşlardır. Sosyalist Devrimciler, terörü tercih etmelerinin kendi sınıf mücadelesini yürüten devrimci sınıfın partisi olmaya bile çaba göstermeyen, başından beri işçi sınıfı hareketinden uzak durmaları ve hâlâ da uzak durmaya devam etmeleri gerçeği ile sıkı sıkıya bağlı olduğunu çocuksu bir eda ile anlatıyorlar. Ateşli protesto hareketleri, böyle, güçlü bir hazırlığı gerektiren bir şeyin değeri konusunda genellikle şüphe ve tereddüt duyulmasına yol açıyor. Bu protesto hareketleri acaba onları usandırmıyor mu?** (Nereden Başlamalı, Bir Yoldaşa Mektup, Devrimcilik, s. 59, Odak Yayınları) diyor.

Lenin'in sosyalist devrimciler üzerine söyledikleri bugün bizim küçük burjuva devrimcilerimizin bireysel terörizme kapılanmalarının nedenlerine de ışık tutmaktadır. Çünkü küçük burjuva devrimcilerimizin bireysel terörist eylemlerinin kökeninde de; kendi gücüne güvenme, buna karşılık halkın devrimci gücüne inançsızlık, işçi sınıfına güvensizlik, halk hareketini anlamadaki başarısızlık ve ona inançsızlık vardır.

İşçi sınıfına inançsızlık küçük burjuva devrimciliğinin işçi sınıfı hareketine düşmanlık beslemesinin de ana kaynağıdır. Bu düşmanlık son tahlilde anti - sovyetizmle birleşmektedir. İşçi sınıfı partisine düşmanlık arttığı ölçüde anti - sovyetizm de kudurgan bir hal almaktadır. Maoculuğun geçtiği süreç budur. Küçük burjuva devrimciler anti - Sovyetizm'in son durağının maoculuk ve emperyalizmin yedeği olduğunu bilmelidirler. Küçük burjuva devrimcisi bir grupta gözlemlenen gelişmeler bu tehlikenin uç verdiğini gösteriyor.

Şu açıktır ki emperyalizmin saldırgan gücü maocularla uzlaşmak şimdiye kadar hiç kimseye yarar sağlamamıştır. Tersine karşı - devrimle bütünleşmeyi birlikte getirmiştir. Maocularla sarmaştıkları takdirde küçük burjuva devrimcilerini bekleyen tehlike de işte sözünü ettiğimiz bu tehlikedir. Kuşkusuz maoculuğun çıkmaz sokağında konaklayanlara söyleyecek sözümüz yok. Onlar çoktan emperyalizmin saflarında yerlerini almışlardır.

İŞÇİ SINIFININ SAVAŞ YOLU

Sözümüz, uyarılarımız küçük burjuva devrimciliğinin kısa süreli çekici sihrine kapılmış iyiniyetli devrimcileredir. Türkiye tarihinin son yıllarında, 12 Mart faşist döneminden bu yana temcit pilavı gibi durmadan su katılan, bilimsel sosyalizmin ılkelerini belirlediği, silahlı savaşımla hiç bir ilgisi olmayan **«Öncü Savaşı», «Silahlı propaganda»** çığırtkanlığı ile elde edilen en küçük somut bir kazanım gösterebilir misiniz? Bırakın Türkiye pratiğinden, dünya pratiğinde, banka soygunlarıyla, adam öldürme ve kaçırma eylemleriyle, bomba patlatmakla elde edilmiş en küçük bir başarı gösterebilir misiniz? Faşist terörün bireysel terörist eylemlerle geriletilebildiği bir tek ülke adı verebilir misiniz? Kaşarlanmış küçük burjuva devrimcilerine sorun onlar da vere meyeceklerdir. Ama biz size, devrimci maceracılığın, bireysel terörizmin yıkıcı sonuçlarının yaşandığı onlarca ülke adı verebiliriz.

Artık şunu anlamalısınız; **«...terörizm istenen sonucu vermeyecek olduktan sonra özellikle korkusuzca girişilen kurtarma hareketleri ne sağlayabilir ki, çünkü, emekçi halk olmadan bütün bombalar güçsüz ve gerçekten güçsüz kalacaktır.»** (Lenin, a.g.e., s. 61).

Kurtuluşun yolu, faşist terörü geriletmenin yolu yığınlarla sağlam köprüler kurmaktan, yığınları savaşımın içine çekmekten geçmektedir. Bu da yığın çalışmasına hız vermekle, yığınsal çıkışlar örgütlemekle olur. Çünkü, Lenin'in de belirttiği gibi **«Kitlelerin devrimci enerjisi değişimleri meydana getiren tek gerçek güçtür.»** İster silahlı savaşım biçimleri olsun, ister barışçı, savaşımımız kitlelere dayanmak zorundadır. Başarının anahtarı kitlelerle sağlam bağlar kurmakta, onları savaşımın içine çekmektedir.

Buyda, işçi sınıfının, işçi sınıfı partisinin etrafında kenetlenmekle olur. Bugün işçi sınıfının partisi kimilerinin yaptığı gibi savaşımın şu veya bu biçimini mutlaklaştırmıyor. Somut koşullara göre somut savaşım biçimleri öneriyor. Savaşımın içinde yeni eylem biçimlerinin çıkabileceği gerçeğini bir an olsun unutmuyor.

Bugün faşist terörü geriletmenin yolunun yığınsal çıkışları, gösterileri örgütlemekten geçtiğini bu yönde çaba yürütülmesi gerektiğini, bu görevin sadece komünistlerin değil, sosyalistlerin, sosyal demokratların ertelenmez görevi olduğunu açıklıyor. Ancak yığınsal çıkışları örgütlemek kadar bu çıkışların güvenliğini sağlamanın da faşist terörün bugünkü boyutlarında büyük önemi olduğunu üzerine basa basa söyüyor. Yığınsal gösterilere katılacak tüm görüşlerden ilericilerin, yurtseverlerin oluşturacağı koruma komitelerinin kurulmasının zorunluluğuna değiniyor. Koruma komitelerinin kentlerde, köylerde, fabrikalarda, okullarda can güvenliği komitelerine dönüşmesi gerektiğini, halkımızın kendi can güvenliğini kendisinin sağlamasından başka bir seçeneğin kalmadığını vurguluyor. Bu yönde somut adımların atılabilmesi için, tüm ilerici yurtsever güçlere sürekli eylem ve cephe birliğini yükseltmeleri çağrısını yineliyor. Hiç kimsenin faşist terör karşısında tek başına çözüm bulamayacağını, faşizme geçit vermeme yolunun ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğinden geçtiğini gösteriyor.

"İNSAN HAKLARI KONFERANSI"

Avrupa Konseyi ve İstanbul Barosu tarafından ortaklaşa düzenlenen «İnsan Hakları Üzerine Yuvarlak Masa Toplantısı» 27 - 29 Eylül günlerinde yapıldı. İstanbul Barosunun 100., Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 25. ve İnsan Hakları Evrensel Bildirisinin 30. yıldönümü nedeniyle düzenlenen yerli ve yabancı hukukçuların, bilim adamlarının katıldığı toplantıda, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesindeki çeşitli hükümler her ülkenin bu hükümlere saygı göstermesi ve uyması, insan haklarının savunulması mücadelesinde hukukçuların rolü vb. gibi birçok konuda tartışmalar yapılmış, tebliğler sunulmuştur. Toplantıda Türkiye'deki insan hakları konusuna da değinilmiş ve «ulusal pozitif hukuk açısından işçi sınıfının bilimsel öğretisi doğrultusunda düşünce açıklamasını ve siyasi örgütlenme hakkını kabul etmeyen tek ülkenin Türkiye olduğuna» dikkat çekilmiştir.

29 Eylül günü sona eren «İnsan Hakları Üzerine Yuvarlak Masa Toplantısı»nın genel sonuçları, Prof. Mümtaz Soysal tarafından bir raporla dünya kamuoyuna açıklanmıştır. Yayınlanan sonuç belgesinde yer alan kararlardan bazıları şunlardır :

- Uluslararası işbirliği ve dostluğun geliştirilmesi, Türkiye'nin 1976 yılında yürürlüğe giren «Vatandaş Hakları ve Siyasal Haklar Uluslararası Sözleşmesine» katılması ve bunu onaylaması,
- Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesindeki kişisel başvuru hakkının tanınması,
- Türkiye'de Avrupa Konseyi'ne bağlı bir «İnsan Hakları Merkezi»nin kurulması,
- Sanık avukatlarının hazırlık soruşturmasından başlayarak, yargılamasının her aşamasına daha etkin bir biçimde katılmaları,

Genel sonuçlar belgesinde ülkemizdeki siyasal durum, düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne getirilen kısıtlamalar konusunda da şunlar söyleniyor : «Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 9, 10 ve 11. maddelerine ilişkin görüşmeler sırasında, değişik siyasal görüşteki kişilerin can güvenliği ve sorumsuz şiddet gruplarınca yaratılan baskı bakımından, Türk toplumunun karşı karşıya bulunduğu tehlikeli durum vurgulanmış, otoriter rejim eğilimlerin önlenmesi ve çoğulcu demokratik rejimin tam ve doğru biçimde gerçekleştirilmesi acısından temel koşul olarak, toplumdaki tüm sınıflara serbestçe siyasal örgüt kurma hakkının tanınması gereği belirtilmiştir. Bu vesileyle, İspanya, Portekiz ve Yunanistan'daki son rejim değişikliklerinden sonra, Türkiye'nin Komünist Partisine, yasal olarak çalışma olanağı tanınmayan tek Avrupa ülkesi olarak kaldığına işaret ederek, bu çelişkinin daha fazla gecikmeden, demokratik biçimde ve bütün Avrupa uluslarındaki uygulamaya uygun biçimde sona erdirilmesi zorunluğu üzerinde durulmuştur.»

Görüldüğü gibi, «İnsan Hakları Üzerine Yuvarlak Masa Toplantısı» ülkemizde demokratik haklar için verilen savaşımda önemli bir adım olmuş ve toplantının genel sonuçları işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın İnsan Hakları konusundaki somut istemlerini yansıtmıştır.

En temel insan hak ve özgürlüklerinin zorbaca yokedildiği, üstelik «Özgürlükçü demokrasi» demagojisini ağızlarından düşürmeyenlerin anti - demokratik uygulamalarının yoğunlaştığı günümüzde İstanbul Barosu'nun girişimiyle yapılan toplantının önemi büyüktür. İstanbul Barosu'nun bu girişimi ilerici, yurtsever güçlerce coşkuyla karşılanmıştır.

ULUSLARARASI ÇALIŞMA ÖRGÜTÜ (İLO) NÜN

İŞÇİ SAĞLIĞI ÜZERİNE KARARI

"İşletmenin tüm güvenlik sorunlarında güvenlik delegelerine danışılmalıdır"

İş kazaları ve işçi sağlığı çağımızın en önemli sorunlarından biri olarak önemini koruyor. Her yıl 100 bin işçi iş kazalarından ve meslek hastalıklarından dolayı ölüyor. 15 milyon insan sakatlanıyor.

Bu konuda Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (İLO) çalışmaları büyük önemdedir. İLO'nun hükümetlere, işveren ve işçi kuruluşlarına tavsiyeleri ve çeşitli ülke hükümetlerinin imzalayarak uygulamaya yükümlendikleri anlaşma ve kararları vardır.

İLO, iş kazalarının ve meslek hastalıklarının önlenmesinde etkili bir iş denetimine büyük önem vermektedir. 78 ülkenin onayladığı 81 no'lu İş Denetimi Anlaşması, her ülkede bir iş denetimi sisteminin kurulmasını zorunlu saymaktadır. Anlaşma; iş müfettişlerinin görev ve yetkilerini belirlemektedir. 129 nolu Anlaşma da kırsal alanda benzer bir zorunluluk getirmektedir.

İLO anlaşmaları ve kararları hükümetleri bağladığı gibi işveren kuruluşlarını, hatta işverenin kendisini bile bağlamaktadır. İLO'nun Sanayi İşletmeleri için Güvenlik Düzenlemeleri Model yasasında şöyle denilmektedir: **«İşveren sanayi işletmesindeki işçiler tarafından güvenli delegelerinin atanmasını cesaretlendirmelidir; işletmenin tüm güvenlik sorunlarında güvenlik delegelerine danışmalıdır.»**

HAYDİ DAYANIŞMAYA

Ürün Yayınları arasında çıkan «TKP Programı» adlı kitabın ilk duruşması 17 Ekim'de yapılıyor. Bilindiği gibi geçtiğimiz Mart ayında çıkan kitap toplatılmış ve Ürün Yayınları sorumluları hakkında İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi'nce 141 ve 142. maddelerden dava açılmıştı.

Ürün Yayınları sorumlu yönetmeni Ahmet Taştan hakkında sadece bu kitaptan ötürü savcı toplam en az 11 yıl 8 ay ağır hapis cezası istiyor. Ürün dergisinin şimdiye kadar çıkan 52 sayısından 23'ünün, kitaplarının birçoğunun toplatıldığı, her yayın için soruşturma açıldığı ve yüzyılları bulan hapis cezaları istendiği gözönünde tutulursa, ilerici yayınlar üzerindeki baskıların hangi boyutlara ulaştığı somut olarak görülür.

Ancak «TKP Programı»ndan dolayı Ürün Yayınları hakkında açılan davanın ilginç yönleri vardır. 142. madde yetmemektedir egemen güçlere. 141. madde de devreye girmelidir. Böylece egemen güçler kitap yayınlayanlarla Türkiye Komünist Partisi arasında bağ kurmaya çalışmaktadırlar.

Erki ele geçiren egemen güçler ta baştan, ulusal kurtuluş savaşı yıllarından bu yana Türkiye işçi sınıfına, onun en yiğit oğullarına, ilerici güçlere karşı azgınca saldırılara girişmişlerdir. Erkini sağlamlaştırmak için işçi sınıfı hareketini kanla, kurşunla, baskı ve terörle Takrir-i sükûn'larla faşist 141 ve 142. maddelerle durdurmak istemiştir. Yıllardır bu yolda her türlü yöntemi denemiştir.

Ne var ki bütün bu baskı ve terör, kabından boşalan anti - komünizm burjuvaziyi kurtarmaya yetmemiştir. Türkiye işçi sınıfı hareketi bütün engelleri birer birer aşa aşa, yasak zincirlerini kıra kıra, burjuvazinin kafasına vura vura yükseliyor. Gücünü dosta düşmana gösteriyor.

Köylerden ve şehirlerden yükselen kavga sesleri bugün daha bir gür yankılanıyor yurdun dört bir yanında. Burjuvazi ne yapsa bu gerçeği gizleyemiyor. 1 Mayıslar, 16 Eylüller, MESS grevleri bu olguyu doğruluyor. Bu olgu karşısında burjuvazi daha da azgınca saldırıya geçiyor. Anti - komünizme, anti - sovyetizme hız veriyor. Tüm araçlarını birden piyasaya sürüyor. Doksanlık bunaklardan bile medet umuyor.

CHP ağırlıklı iktidar bir yandan sosyalist ülkelerle, Sovyetler Birliği ile ilişkileri geliştirmek yolunda olumlu adımlar atarken, öte yandan NATO' da kalmakta ısrar etmekle, ABD'nin ambargo tuzağına düşerek üsleri açmakla kendi kendisiyle çelişkiye düşüyor. Bu çelişkili tavır tüm politikasında yansıyor. Özgürlükler konusunda da CHP ağırlıklı iktidar yaptıklarıyla söylediklerine ters düşüyor. Özgürlük şampiyonluğunu kimseye kaptırmak istemeyen, bol keseden özgürlük vaadeden «özgürlükçü demokrasi» tekerlemesini tekrarlayıp duran CHP ağırlıklı iktidar, sosyal demokrat liderler, bu sözlerinde ne denli içten olduklarını iktidarları döneminde süregelen uygulamalarda gösteriyorlar. «Özgürlükleri isteme özgürlüğüne saygılı» olduğunu ileri sürenler, faşist 141 ve 142. maddelerin iktidarları döneminde daha da yoğunlaştığını görmezlikten gelmeye çabalıyorlar.

Türkiye işçi sınıfı hareketi, ilerici, demokratik güçleri, egemen güçlerin 141 ve 142. gibi faşist maddelerine karşı yıllardır savaşagelmişlerdir. Bu savaş lafla yürümemiştir. Bugün bu savaş 17 Ekim duruşması ile daha da bir anlam ve içerik kazanmaktadır. Bu savaşım ulusal ve uluslararası planda dayanışmanın somut bir alanı olmuştur. Ürün Yayınları yöneticilerine dünyanın dört bir yanındaki ilericilerden, sosyalistlerden, sosyal demokratlardan, komünistlerden gelen dayanışma mesajları, 141 - 142. maddelere karşı savaşımın boyutlarını göstermektedir. Ancak gerek ülke içinde gerekse ülke dışında yükselen bu dayanışma, kimi sözde sosyalistleri pek etkilemiyor olacak ki adeta dilsiz olmaya itiyor onları. 141 ve 142. maddelerin kendilerini ilgilendirmediğini sananlar, «bana dokunmayan yılan bin yaşasın» mantığıyla hareket ediyorlar. Hatta kimileri günümüzde 141 ve 142. maddelerin işlerliğini yitirdiğini söylüyorlar. Buna kanıt olarak da kurdukları legal sosyalist partilerini gösteriyorlar. Burjuvazinin legalite sınırlarına dayanarak 141 - 142'ye karşı savaşım verenlere saldırırken ilerici yayınlara, özgür yayıncılığa yönelen böylesi bir tehdit karşısında ağızlarını açma zahmetini bile göstermiyorlar.

Ürün Yayınlarına dayanışma mesajları, Başbakan ve ilgili bakanlara protesto telgrafları yağıyor. Dayanışmaya omuz verenlerin isimlerini saymak bile sayfalar doldurur. Egemen güçleri korkutan bu dayanışmanın aldığı boyutlardır. Çünkü onların yasak zincirlerini parça parça edecek olan Türkiye işçi sınıfı, etrafında kenetlenen demokrasi güçleridir.

Türkiye işçi sınıfı özgürlükleri egemen güçlerden söke söke almak için savaşıyor. Kimseden kendisine özgürlük bağışlamasını beklemiyor. Özgürlük ancak özgürlük düşmanlarından koparılarak kazanıldığı takdirde anlam kazanır çünkü.

ADI "EĞLENCELİK" OLAN AYÇİÇEĞİNİ YETİŞTİRMEK EĞLENCELİ BİR İŞ DEĞİL!

«Bu işin üreticisi olmayanlar, hele hele taban fiyatlarını saptayanlar, ayçiçeğinin ne zahmetle yetiştirildiğini bilmezler. Onlara göre ayçiçeği üretimi zahmetsiz, fazla çaba gerektirmeyen bir iştir, ne su, ne gübre ister. Yine onlara göre bu nedenle taban fiyatının fazla yüksek olması gerekmez. Ama, gelin bir de bize sorun. Bu bitkinin, nasıl, ne zahmetlerle yetiştirildiğini, hangi zorluklarla karşılaşıldığını, taban fiyatın yeterli olup olmadığını bizden iyi bilen yoktur. Çünkü biz yıllardır ayçiçeği üretiyoruz, bunun kahrını çekiyoruz.» Kırklareli'nin Demirkapı köylüleri ayçiçeği üretimi ve taban fiyatlarını saptayanların soruna yaklaşma biçimleri hakkında bunları söylüyorlar. Gerçekten de şimdiye kadar uygulanagelen tarımsal destekleme politikalarına baktığımızda, Demirkapı köylülerine hak vermemek elde değil. Birkaç tarımsal ürün dışında ayçiçeği maliyet fiyatı ve harcanan emeğe göre en düşük taban fiyat verilen tarımsal ürünler arasında yer alıyor. Bu her yıl saptanan taban fiyat artış oranına da doğrudan yansıyor: **1976 - 1978 arası ayçiçeği taban fiyatı artışları:**

Yıllar	1976	1977	1978
Fiyat (kr)	575	650	850
Artış (%)	—	13	27

850 kuruşluk taban fiyatın yeterli olup olmadığını sorduğumuzda, Demirkapı köylüleri, ekim döneminden, ürünün satışına kadar yapılan işleri, karşılaşılan zorlukların anlatılması halinde bu sorunun daha kolay cevaplandırılabileceğini söylediler. Dertler, sorunlar öylesine çok ve köylüleri öylesine bezdirmiş ki daha sorusunu bile sormadan teker teker anlatmaya başladılar.

Üreticilerden Halil Köseoğulları, köylülerin en büyük sorunlarının ve yoksulluğun temel nedeninin topraksızlık olduğunu söylüyor. Köylülerin çoğu küçük ve yoksul üretici. Bunun yanında hiç toprağı olmayanlar, tarım işçiliği yapan, ya da toprağı satıp kente göç edenlerin sayısı da oldukça fazla. Bunun yanında toprağın verimi de oldukça düşük. Halil Köseoğulları, «toprağın verimsizliğinin baş nedeni susuzluktur» diyor ve şunları ekliyor: **«Değil ayçiçeğimizi, buğdayımızı sulamak, doğru dürüst içecek suyumuz bile yok. Su getirtebilmek için köylüler çok uğraştılar. Ama yalnız köylülerle olmuyor bu iş. Köylünün geliri kendisinin yiyeceğine giyeceğine yetmiyor. Devletin yardımı gerek. Ayçiçeğimizi sulayabilsek en az % 15 - 20 arasında ürün elde ederiz. Ayçiçeğinin kalitesi daha yüksek olur. Bunlar da bizim gibi az topraklı köylüler için çok şeydir.»**

«DİKERSİN DİKERSİN TUTMAZ»

«Ayçiçeği konusunda karşılaştığımız zorluklardan birisi de dikim dönemindedir. Bu bitki kolay kolay tutmaz. Toprak da biraz zayıfsa en az üç kere ekilir. Birinci sefer dikersin tutmaz, bir daha dikersin yine tutmaz, üçüncü seferinde de tutmazsa, artık o yıl ayçiçeği ekemedin demektir.» Görüldüğü gibi kolay kolay tutmuyor ayçiçeği. Bir seferinde ürünü tutan köy'lüye çok az rastlanır. Tohum için para, çift için para, ekmek için alınteri, bunlar hep köylüden çıkar. Tabii hiçbiri de maliyetler hesaplanırken gözönüne alınmaz.

Köylülerin şikâyet ettikleri konulardan birisi de gübre. Pahalı olmasından, zamanında ve yeterli gübre bulunmamasından aracı ve tüccarın gübre üzerindeki saltanatından yakınıyor köylüler. İstenilen gübrenin zamanında bulunmaması üreticileri büyük ölçüde etkiliyor ve zarara yol açıyor. Halil Köseoğulları geçen sene Nitrat gübresi sıkıntısı nedeniyle ortaya çıkan zarar için şunları söylüyor: **«Tam gübreleme zamanında Devlet kooperatiflerinden gübre alamadık. Döviz yokluğundan ithal edilemediğini söylediler. Yalnız bizim köyde 50 ton ürün ziyan oldu. Hükümetlerin ekonomik sorunları çözümleyememelerinin vebalini köylü çekiyor. Biz vergimizi nasıl zamanında ödüyorsak, hükümetten zamanında gübre istemek de bizim hakkımız. Yazık değil mi bizim 50 ton ürünümüze? Yazık değil mi diğer üreticilerin 100'lerce ton ürününe? Şu konuda sanırım bütün köylü arkadaşlar benimle hem fikirdirler: Biz vakti geçmiş gübre istemiyoruz! Gübre zamanında verilsin, ürünümüz telef olmasın!»**

YETİŞTİRMEK BİR, SATMAK BİN DERT

Tarımsal alanda köylülerin karşılaştığı ve şimdiye kadar köklü hiçbir çözüm getirilmeyen sorunlardan birisi de ürünün pazarlanması ve satışıdır. Türlü zorluklarla, yaz - kış demeden çoluğu çocuğu, yaşlısı genciyle çalışarak ürününü yetiştiren köylü, bir o kadar zorlukla satışı sırasında karşılaşmakta, yetiştirdiğini dilediğince satamamaktadır. Çoğu zaman ürününü aracı, tefeci, tüccar gibi soygunculara kaptırır. Tüm tarımsal ürünlerde geçerli olan bu durum ayçiçeği için de sözkonusu.

Ülkemizde en fazla Trakya bölgesinde yetiştirilen ayçiçeğinin destekleme alımları için görevlendirilen kuruluş Trakya Yağlı Tohumlar Kooperatifleri Birliği'dir. Büyük toprak beylerinin, aracı - tefeci ve fabrikatörlerin güdümünde olan bu şirket, tamamen küçük üreticinin zararına çalışıyor. Köylülere alım sırasında çeşitli zorluklar çıkarılmakta, ürünlerinin tamamı alınmamaktadır. Demirkapı köylüleri alım sırasında karşılaştıkları zorlukları şöyle anlatıyorlar: **«Alım merkezinde tek kantar bulunduğundan geceli gündüzlü günlerce, hatta haftalarca kuyrukta bekliyoruz. İkincisi, % 3 ile 10 arasında 'fire' adını verdikleri bir kesinti yapıyorlar. Senden ne kadar kesecekleri oradaki görevlinin keyfine ve rüşvet yedirmene bağlı. Üçüncüsü, depolarının yetersiz olduğunu söyleyerek ürünümüzün tamamını almıyorlar.»**

Bunun sonucunda ne oluyor? Ürününü şirkete satamayan küçük köylü, elinde kalmaması için 7 TL'dan, bazen daha düşük fiyatla yok pahasına tüccara veriyor.

Köylünün ürününü alacak, ayçiçeğini işleyecek başka kuruluşlar yok mu? Var. Örneğin, KÖY - KOOP'a bağlı Çandır Kalkınma Kooperatifi. Köylüler de bunun farkında. Kooperatifi olan üreticilerin daha az zorluklarla karşılaştığını ve ürünlerini daha kolay satabildiklerini söylüyorlar. Ancak köylülerin kendi kurdukları Kooperatiflere destekleme alımları görevi ve kredi verilmediğinden, bunlar yeterli ürün alamıyorlar. İşin ilginç yanı, geçtiğimiz yıl Trakya Yağlı Tohumlar Kooperatifleri Birliği yer darlığı ve işleme yetersizliğini öne sürerek ayçiçeği alımı yapmayıp ürünü çürümeye bırakmasına karşın, Çandır Kalkınma Kooperatifi'ne alım görevi verilmemesidir. Bunun altında yatan gerçeğin, aracı, tüccar ve fabrikatörü palazlandırma çabası olduğunu belirtmeye gerek yok sanırız.

«SİZ SÖYLEYİN: 850 KURUŞ YETERLİ Mİ DEĞİL Mİ?»

«Bütün bunları anlattıktan sonra» diyor Demirkapı köylüleri, **«850 kuruşun yeterli olup olmadığını, maliyeti, verdiğimiz emeği karşılayıp karşılayamayacağını söyleyebiliriz.»** Mustafa Köseoğulları şunları eklemeyi de unutmuyor: **«Geçen yıla göre ayçiçeği taban fiyatındaki artış bize söylendiği kadarıyla % 27. Yine gazeteler 1 yıl içerisinde paranın değerinin % 40 düştüğünü söylüyorlar. Gerçekten de öyle. Şimdi 100 lira ile kasabaya indiğimizde, bu yol paramıza yetmiyor. Hayat çok pahalılandı. Geçen ayçiçeğini bizden zamsız alan tüccar ve yağ fabrikası ürünümüzden çıkarttıkları yağı bize 4 - 5 lira zamlı satıyorlar. Kuru küspenin kilosu 260 kuruşa çıktı. Gün oldu birçok arkadaşımız değil ayçiçeğini eğlencelik olarak yemek, evinde aşını pişirmek için yağ alamadı. Diyeceksiniz hiçbirşey kalmıyor mu? Kalıyor: Gelecek senenin tohum parası.»**

Görüldüğü gibi eğlencelik olarak satılan ayçiçeği, diğer adıyla çekirdek, pek o kadar eğlenceli, neşeli yetiştirilmiyor. Üretici köylü kan ağlıyor, kimisi ayçiçeği üreticiliğini bırakıyor, kimisi kente göç ediyor. Maliyeti ve emek karşılığını kurtarması için ayçiçeği taban fiyatı en az 11 TL olmalıdır diyor küçük ve orta üreticilerimiz. Haksız da değiller hani...

ORMAN KÖYLÜLERİNE SOSYAL GÜVENCE

Geçtiğimiz günlerde Çalışma Bakanlığı, tarım ve ormancılık alanında çalışanların 1475 sayılı İş Yasası kapsamına alınması ile ilgili bir değişiklik tasarısının hazırlandığını açıkladı. Bilindiği gibi, tarım ve orman işçilerine sendika kurma, toplu sözleşme ve grev hakkının tanınması, işçi sınıfımızın ve sınıf sendikacılığının ardıcıl bir savaş yürüttüğü konular arasında yer almıştır. Bunun çeşitli nedenleri vardır.

Orman köyleri kırsal kesim içerisinde önemli bir yer tutuyor. İstatistiklere göre, buralarda yaşıyanların sayısı 10 milyonu buluyor. Yani genel nüfusumuzun yaklaşık % 25'i orman köylerinde oturuyor. Bu köylerin toplam sayısı ise 15.000' in üzerinde. Bu sayısal veriler bile orman köylülerinin ülkemiz yaşamındaki yerini anlatmaya yetiyor. Ama, orman köylülerinin tüm toplumsal katmanların dikkatini üzerine çekmesinin tek nedeni bu değildir.

Ülkemiz orman köylülerinin en belirgin özellikleri; topraksızlık, işsizlik, hiçbir sosyal güvencenin bulunmaması, aşırı yoksulluk ve çağdışı yaşam koşullarıdır. En düşük gelirli insanlar buralarda yaşamaktadır. Köylülerin yıllık ortalama geliri 1000 TL'yi geçmez. Orman köylüsü için yalnızca toprakla uğraşıp geçimini sağlaması olanaksızdır. Çünkü toprak az, verim düşüktür. Toprak ve ormanlar «özel orman işletmeleri» tarafından parsellenmiştir. Köylülerin büyük bir kesimi bu işletmelerde işçilik yapar. Orman işletmelerinde çalışanların çoğu geçici işçidir. Yaz mevsiminde 1 - 2 ay kadar çalışırlar. Burada da azgın bir sömürü ve çağ dışı çalışma koşulları hüküm sürer. Bir işçinin günlük ücreti 100 lirayı geçmez. 1 m³ tomruğun kesilip, yontulup, taşınması için —ki bu iş bir günden fazla zaman alır— 100 - 120 TL verilir. Ovsa Demirel kardeşlerin ORMA'sı gibi işletmeler, bir tomruğu 6 - 7 bin liraya satarlar. İşçilerin en ufak bir sosyal güvencesi yoktur. İktidarların işçi düşmanı uygulamaları yüzünden sendika, sigorta kolay kolay giremez buralara. Çalışma koşulları çağdışıdır. Hergün binlerce iş kazası olur, orman işçileri sakat kalır ya da hayatlarını kaybederler. Ülkemizde en fazla iş kazaları buralarda görülür.

İşte birkaç kaba nokta ile orman köylülerinin bugünkü durumu. Orman köylülerinin haklarının en ardıcıl savunucusu olan işçi sınıfımız, köylülerin insanlık dışı yaşam koşullarından, açlık, yoksulluk ve sömürüden kurtarılması için en doğru, en geçerli olan yolu gösteriyor: **Ormanların devletleştirilmesi, köylülere toprak verilmesi, tarımsal araç ve gereç verilmesi; orman işçilerinin sendikal haklarının tanınması, kereste, tahtacılık işletmelerinin özel kişilerin elinden alınması, orman köylülerinin kendi öz kooperatiflerine verilmesi, tüm orman köylülerine sosyal güvence sağlanması... Bunlar, halkımızın, köy emekçilerinin vazgeçilmez istemleridir.**

11. Festival'e katılan Etiyopya delegasyonu

"GENÇLİK DEVR

11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'ne katılan Türkiye delegasyonundan bir arkadaşın gazetemiz adına Etiyopya delegasyon başkanı ile yaptığı röportajı yayınlıyoruz.

İYG ● Bize kendinizi tanıtır mısınız?

● İsmim Negash Teshome. Etiyopya devrimci gençliğini temsilen 11. Festivale gelen delegasyonun başkanıyım. Kitle örgütlenmeleri Geçici Dairesi'nde, Addis Ababa Bürosu'nda görevli bulunuyorum.

İYG ● Türkiye ilerici gençliği Etiyopya'da gerçekleşen devrimi heyecanla, sevinçle karşıladı. Ancak, Etiyopya'nın içinde bulunduğu süreç için oldukça gerçeklik payı olan «bilinmeyen devrim» tanımı kullanılıyor. Ülkenizdeki gelişmelere ilgiyle eğilen Türkiye ilerici gençliğini Etiyopya'daki mevcut durum hakkında aydınlatır mısınız?

● Memnuniyetle. Önce şunu belirtmek isterim ki, devrimimiz kendine özgü, karmaşık bir süreç içinde doğup, büyümüştür. Başta, hareket (subaylar hareketi) «İmparator hazretlerine sadık» ve «onun çevresinde toplanan bazı artniyetli kişilere karşı» gibi göründü. Gerçekte böyle değildi. Böyle akıllıca bir politika güdülerek, hareketin kazanımlarını güçlendirmek, gerekli kuvvetleri biriktirmek amaçlanmaktaydı. Bunun yanında şunu da belirtmek gerekir ki, bu hareket homojen bir yapıda değildi. Gericilik ve emperyalizm hükümet içindeki küçük burjuva unsurları kışkırtıyordu. Özellikle Troçkistler ilerici süreçleri baltalamaya giriştiler. Hükümet başkanı ise devrimciler üzerinde yer yer teröre başvurdu. Ancak gerçek devrimciler üstün gelmeyi başardılar. Emperyalizm ise günden güne provokasyonlarını arttırdı. Ambargo uyguladı. Troçkistler devrimin liderlerine karşı komplo ve kaçırma girişimlerinde bulunarak sağcı güçlerin değirmenine su taşımada ellerinden geleni artlarına koymuyorlar. Kuşkusuz bütün bunlar, tarihin önü alınmaz akıntısına karşı çekilen kürekler, birbir kırılıyor. Emekçi halk devrimin kazanımlarının korunmasına bilinçli ve yığınsal katılıyor.

İYG ● Etiyopya devriminin daha üst aşamalara çıktığını görüyoruz. Bu süreçte yığınsal ve politik örgütlenme sorunlarına nasıl yaklaşıyorsunuz?

● Gerçekten bu sorunun devrim sürecindeki ana halkayı oluşturduğuna inanıyoruz. Kazanımların korunmasında, devrimci sürecin ilerletilmesinde bugün birinci sorun Marksist - Leninist bir partinin yaratılmasıdır. Aynı derecede önemli ikinci sorun da, halk yönetiminin örgütlenmesi, kitle örgütlerinin oluşturulması.

Şimdiye dek, **Tüm Etiyopya İşçi Sendikaları ve Etiyopya Köylü Birliği** kuruldu.

Yığınsal gençlik ve kadın örgütlerinin yaratılması süreci ise henüz tamamlanmış değil. Yerel örgütler kuruluyor. Kısa bir süre içinde bunlar merkezi örgütler halinde birleşecek.

Halk yönetiminin örgütlenmesi için halk meclisi işlevini görecek iki (şehir ve kır) yurttaş birliği oluşturulmasına girişildi. Bunun yanında bir de halk milisleri var tabii.

Bugün Etiyopya devriminin yakıcı sorunu hiç kuşkusuz Marksist - Leninist bir partinin yaratılmasıdır. Bu süreçte önce çeşitli grupların birleşmesi sağlandı. Ve iki politik okul kuruldu. Bu okullarda Marksist - Leninist kadrolar yetişiyor. Öğretmenler ve öğrenciler işçilerden, askerlerden, öğrencilerden, köylülerden ve farklı politik eğilimlerden oluşuyor. Biz Marksist - Leninist partinin tartışma - öğrenme - birlik sürecinde oluşacağına inanıyoruz. Bu okullarda her dersin farklı kesimler ve eğilimlerden gelen öğretmenleri önce kendileri bir araya gelip konuyu tartışıyorlar. Doğru devrimci teorinin bu süreç içinde üstün geleceğine inanıyoruz.

İYG ● Son derece geri bırakılmış bir ülkede kitleler arasında yıllarca kök salmış alışkanlıklara, eski düşüncelere karşı nasıl bir yol izliyorsunuz?

● Kitleler arasındaki aydınlatma çalışmalarında düşüncelerin dönüşümünü son çözümlemede üretim ilişkilerinin dönüşümünün belirlediğini göz önünde tutuyoruz. Ancak devrimin halkta uyandırdığı olumlu etkileri de unutmuyoruz. Haftada iki saat emekçiler çalışmayı bırakıp resmi kurumlarda düzenlenen forumlara katılıyorlar. Eski rejimin olumsuzlukları sabırla ayıklanıyor. Devrimci yönetimimizin din konusuna yaklaşımı ise gerçek laiklik, yurttaşlara din ayrımı yapmaksızın eşitlik ve Müslüman, Hıristiyan tüm halkın kardeşliğidir.

İYG ● Yine kamuoyunu meşgul eden bir konu da Somali ile Etiyopya arasındaki sorunlar. Bu ko ıuyu aydınlatır mısınız?

● Bu sorun emperyalist basının tüm çarpıtmalarına karşın açıktır. Etiyopya devrim
zor günlerinde Somali yönetiminin saldırısın
uğramıştır. Bunlar uzun bir süre sosyalist ü
kelerden yardım almışlardır. İmparator Selas
ye ile çıkabilecek bir çatışma için sürekli sila
istemişlerdir. Küçük burjuva şovenizmi dev
rimden sonra da «genişleme» emellerini sürdü
rerek, sınıfsal ve politik körlüğünü, emperya
list maşalığını açığa vurmaktadır. Somali yö
netiminin Etiyopya devrimine karşı giriştiğ
silahlı saldırının karşı - devrimcilik olduğu u
zun uzun anlatmaya gerek olmayan bir gerçek
Bu saldırının ardında, emperyalizmin kendis
için stratejik bir önem taşıyan Kızıldeniz'
kontrol altında tutma, Demokratik Yemen'de
sonra Etiyopya'nın buna engel olma tehlikesin
karşı tasarladığı planlar vardır.

**İYG ● Emperyalizmin Etiyopya devrimi
ne karşı tezgâhladığı oyunlar kuşkusuz bunun
la kalmıyor. Devriminiz son derece çetin koşul
lar içinde bulunmakta. Sorunlardan birisi d
Eritre'de ayrılıkçı hareketin başkaldırması. Bı
konuya yaklaşımınız nedir? Bugün sorun n
durumda bulunuyor?**

● Bu unsurlar başta devrimle bağ kurdu
lar. Ama bağ kurarken bağımsızlığı bir ön ko
şul olarak öne sürdüler. Oysa karşılıklı tartışı
lacak ve ortak bir sonuca varılacak bir sorun
du bu. Barışçıl çözüm yolları sonuna kada
arandı. Çeşitli Arap ülkelerine delegasyon gön
derildi. Sudan Devlet Başkanı Numeyri arabu
lucu olmayı kabul etti. Fakat arabuluculuk ya
pacağına, milliyetçi grupları (ELF, PLF ve AI
WAHAD) bir araya getirip devrime karşı kış
kırttı.

Biz ulusların kendi yazgılarını belirleme
hakkından yanayız. Baştan beri Eritre bölgesi
ne özerklik tanınmasını savunduk. En son ola
rak devrimci yönetimimiz 9 maddeli bir «barış

"KESİN DEVRİMC

«Etiyopya'da feodalizm, emperyalizm ve bürokratik kapitalizmi kökünden yok etmek ve anti - feodal ve anti - emperyalist güçlerin birlikte çabalarıyla yeni bir Etiyopya inşa etmek ve sosyalizme geçiş için sağlam temelleri kuımak.» Etiyopya Ulusal Demokratik Devrim Programının giriş kısmında, programın amaçları başlığı altında böyle yazıyor. Ve hemen arkasından bu amacı gerçekleştirmek ve Etiyopya halklarının özgürlük, eşitlik, birlik ve esenlik içinde yaşayacakları halkın demokratik cumhuriyetini kurmak için, işçi sınıfı öncülüğünde, işçi - köylü bağlaşıklığı temelinde savaşım verileceği vurgulanıyor. Coğrafi - politik tanımıyla Afrika'nın Boynuzunda yer alan Etiyopya'da neler oluyor? Galla'lı yoksul kadın Taranta Babu'nun ülkesinde neler oluyor? Daha 4 yıl öncesine kadar yoksulluğun, açlığın, sömürünün, feodalizmin, bulaşıcı hastalığın egemen olduğu Etiyopya'da neler oluyor? Emperyalizmin korkusu neden?

BAŞARILARLA DOLU 4 YIL

1974'ün Şubatında başlayan devrimci dönüşümler bugün büyük boyutlara erişmiş durumda. 4 yılın her dakikası, halkın, Geçici Askeri Hükümet'in başarılarıyla taçlandırılmış. Ekonomik alanda tüm topraklar millileştirilmiş, fazla evler hükümet denetimine alınmış, bankalar, endüstri ve sigorta şirketleri kamulaştırılmış. Tüm bu ekonomik önlemlerle, feodal - kapitalist sistem temelinden sarsılmış. Ekonomik alanda elde edilen bu başarılar, politik alanda da imparatorluğun tasfiyesi, feodal sistemin ortadan kaldırılmasıyla tamamlanmış durumda. Tüm bu gelişim kitlelerin hızlı bir biçimde uyanmasına yol açtı. Sosyalizm devrimin yol gösteren ilkesi olarak ilân edildi. Sosyalist dünya görüşü kitleler arasında hızla kök salmaya başladı. Bugüne dek elde edilen zaferleri güçlendirmek, kalıcılaştırmak için, halkın devrimci sürecin tüm yanlarına kitlesel katılımına ve geniş kitlelerin politizasyonu, örgütlenmesi ve silahlandırılmasına çalışılıyor. Geçici Askeri Hükümet işbaşına geldiğinden bugüne kadar, bir çok kez iktidarı geniş kitlelere devre hazır olduğunu açıkladı. Etiyopya Ulusal Demokratik Devrimini başarıya ulaştıracak, ülkeyi sosyalizme götürecek işçi sınıfı partisinin Markşçı - Lenınci ilkeler ışığında yaratılmasına çalışılıyor.

ERİTRE SORUNU, EMPERYALİST VE MAOCU KARŞI - DEVRİM CEPHESİ

● Fidel Kastro ve Mengis
Zeit'te savaş gazileri için d

Kısa zamanda elde edile
düşünülürse emperyalizm açıs
önemli stratejik bir bölgenin
NATO çevrelerini Etiyopya d
almaya itti. Doğaldır ki böyl
emperyalizmi yalnız bırakmıy
den imdada koştu ve anti - S

Eritre sorununun kökü ç
neminde bu sorun sömürgeci
suni olarak yaratılmış. Bölge
aynı oyunu sürdürmüşler. Son
dahil olunca da oyun ayrılıkç
mış. Bu kurtuluş örgütleri 74
yor. Emperyalist güçlerin ve
desteği ile Eritre bölgesinde
ya kısa zamanda maocular da

Sorunun barışçı çözümü

şkanı NEGAS TESHOME:

MİMİZİN GELECEĞİDİR"

programı» ilân etti. Artık Eritre halkının önemli bir kesimi Etiyopya devriminden yana.

Ayrılıkçı hareketler içindeki bazı olumlu, ilerici unsurlar «barış programı» ilan edildikten sonra Etiyopya devrimine yaklaşmaya başladı. Bu özellikle PLF içinde oldu. Ancak bunlara baskı uygulandı. Onlar da ayrılıkçıları terkedip tek tek devrime katıldılar. Şimdi ayrılıkçılar inatla silahlı çatışmayı sürdürüyorlar. Ama artık çoktan bölge halkından, Eritre halkından yalıtlanmış durumdadırlar. Onlar ulusal sorunu kendilerince çözmek için devrime karşı silahla saldırdılar. Sonunda küçük burjuva milliyetçiliği devrim düşmanlığına, karşı - devrime, emperyalizme maşalığa vardı. Emperyalist basın sorunu çarpıtmaya çalışıyor. Kendilerine karşı girişilmiş bir hareketi, Eritre halkına karşı imiş gibi göstermeye çalışıyorlar. Etiyopya devrimi tüm ülke emekçilerine barış ve özgürlük yolunu açmıştır.

İYG ● Emperyalizmin Etiyopya devrimi üzerinde kotardığı oyunlar, yalan ve iftira kampanyaları saymakla bitmiyor. Batılı ajansların verdiği sözümona «haberler» ülkemizde ilerici, demokrat geçinen bazı küçük burjuva çevrelerden, maoculardan, goşistlerden de pek çok rağbet görüyor. Bunlardan birisi Küba'nın Eritre sorununda Etiyopya'yı desteklemekten vazgeçtiği, ikincisi Arap ülkelerinin Etiyopya'ya karşı tavır aldığı, buna karşılık ise İsrail'in Etiyopya'ya silah taşıdığı gibi söylentiler, bunlara ne dersiniz?

● Bunlar uluslararası dayanışmayı zayıflatmak ve devrimcileri tek tek ezme planlarıdır. Bunları yayanlar, «haber ajansı» adında «halk düşmanı emperyalist saldırı odakları» dır.

Sosyalist Küba'nın Etiyopya devrimine desteğini çektiği kof bir yalandır. Arap ülkelerinden Demokratik Yemen ve Filistin ile kardeşçe sarsılmaz dayanışmamız vardır. Siyonistlerle, İsrail'le bizim ne ilişkimiz olabilir bu durumda? Ne yardım sözkonusudur, ne de diplomatik ilişki. Hatta eski İsrail Konsolosluğunun bulunduğu Addis Ababa'daki binada bugün Filistin bürosu var.

İYG ● Etiyopya devriminde gençliğin yeri, rolü nedir?

● Toplam 30 milyon Etiyopya nüfusunun yüzde 75'i gençtir. Etiyopya gençliği toplumun devrimci dönüşümünde tarihsel görevlerle karşı karşıya bolunuyor. Bilgisizliğe, yoksulluğa, açlığa, geri bırakılmışlığa karşı savaşımda ve ekonomik, bilimsel, teknik ve kültürel ilerlemede gençlik büyük bir rol oynamaktadır. Nüfusumuzun yüzde 90'ı okuma yazma bilmiyor. Bu sorunun çözümü için kampanyalar yürütülüyor. Gençlik devrimi korumada ve Marksist - Leninist partinin yaratılmasında da önemli bir yere sahiptir. Politik okullarda okuyan öğrencilerin yüzde 90'ı gençtir. Bizim devrimimizde gençliğin yerini ve rolünü anlatmak için şu sözden uygunu bulunamaz: «Gençlik devrimin geleceğidir.»

İYG ● 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'ni Etiyopya devrimi açısından nasıl değerlendiriyorsunuz?

● Biz Festivale ilk kez katılıyoruz. 14 bölgede çeşitli alt örgütleri olan Ulusal Hazırlık Komitesi oluşturuldu. Festival'den 15 gün önce Addis Ababa'da büyük bir «hazırlık festivali» düzenlendi. Bir hafta sürdü. Bu, ayrıca yerel birimlerde de yapıldı. Delegasyonumuz çeşitli politik eğilimleri, kültür sanat gruplarını, çeşitli sosyal ve ulusal kökenlerden (Eritre ve Ogaden'de içinde olmak üzere) kişileri barındırmaktadır.

Bu yıl Festival'in ilk defa Batı yarımküresinde, Avrupa dışında, emperyalizmin ana gücü ABD'nin burnu dibinde Amerika kıtasının ilk sosyalist devrimini gerçekleştiren utkan Küba'da yapılması özel bir önem taşımaktadır. Sosyalist Küba halkının ve gençliğinin somut kazanımlarını dünya gençliği bizzat yerinde görmüştür. Festival'in ana belgisi olan «Anti emperyalist dayanışma, barış ve dostluk» daha da güçlenmiştir.

Emperyalizmin festival hareketine yönelik oyunları sökmemiştir. Beş kıtanın çeşitli ırk, dil, din ve düşüncelerden genç kuşakları elele vermiştir. Sömürgeciliğe, yeni - sömürgeciliğe, ırkçılığa, siyonizme, faşizme, militarizme, emperyalizme, tekellere karşı savaşan çeşitli ülkelerden gençler deneylerini aktarmışlar, çeşitli konulardaki politik tartışmalarda düşüncelerini ortaya koymuşlar, ortak noktaları bulmuşlar, halklarının ilerici kültür geleneklerini inceleme olanağına kavuşmuşlardır. Sonuç olarak uluslararası anti - emperyalist dayanışma 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nde daha da güçlenmiştir. Barış ve dostluk düşmanı emperyalizm bundan tedirgin olmuştur.

Biz, Festival boyunca Etiyopya devrimine dünya ilerici gençliğinin desteğini, sıcak dayanışmasını gördük. Uluslararası ilişkilerimiz bu vesileyle daha genişledi ve pekişti. Kendimizi dünya anti - emperyalist güçlerinin bir parçası olarak görüyoruz. Uluslararası dayanışma her devrimin zoruniu bir koşuludur. Etiyopya halkı ve gençliği özellikle sosyalist sistemin; başta Sovyetler Birliği olmak üzere Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin, Küba'nın, ekonomik, politik, maddi, manevi yardımlarını hiçbir zaman unutmayacaktır.

İYG ● Bilgileriniz için çok teşekkür ederiz. Sizin bu aydınlatıcı açıklamalarınız, inanıyoruz ki Türkiye halkı ve ilerici gençliği için artık Etiyopya devriminin «bilinmeyen devrim» olmaktan çıkmasında büyük rol oynayacaktır. Son olarak Türkiye gençliğine iletmemizi istediğiniz bir sözünüz var mı?

● Ben 1969'da deniz askeri olarak Türkiye'ye gelmiştim. Kuşkusuz ülkenizdeki gelişmeler dünya anti - emperyalist güçlerinin bir parçası olarak bizi de yakından ilgilendirmektedir. Gençlik burjuva propagandasının etkisinden kendini kurtarıp, ülkedeki koşulları Marksizm-Leninizm ışığında değerlendirerek işçi sınıfının savaş yolunu izlemelidir. Bu yolda faşist saldırılara, emperyalist baskılara, kapitalist sömürüye karşı birleşmelidir. Türkiye halkı ve ilerici gençliğinin Etiyopya devrimine gösterdiği yakın ilgiye teşekkür eder, gösterecekleri dayanışmanın Etiyopya halkına ve dünya ilerici insanlığına emperyalizmi ve her tür gericiliği yenmede güç katacağına olan inancımı bir kez daha belirtirim. Ayrıca Türkiye'de dünya demokratik gençlik hareketinin ülkülerini yayan kardeş savaşkan örgüt İGD'ye, Türkiye ilerici gençliğinin sesi İlerici Yurtsever Gençlik gazetesi'ne Etiyopya halkı ve gençliğinin enternasyonalist devrimci selamlarını iletirim.

ZAFER İÇİN İLERİ!.."

Mariam, devrimin 4. yılında Debre ...e eğitim merkezlerini açıyor.

... Afrika'nın ilerici gelişimi içinde de ... tehlikeliydi. Özellikle Kızıl Deniz gibi ... denetime gireceği korkusu ABD ve ...recini durdurmak için ivedi önlemler ... düşmanı, gerici bir görevde maoizm ...ğişik ülkelerdeki çömezleriyle tez el... ...ti - komünist cephede yerini aldı.

... dayanıyor. İtalyan sömürgeciliği dö...lan «böl ve yönet» ilkesine uyularak ...giliziern eline geçince yeni efendiler ...n uğraşılar sonucu Eritre, Etiyopya'ya ...rilla örgütleriyle yürütülmeye başlan... hareketiyle birden önem kazanır olu...le gerici Arap ülkeleri yöneticilerinin ...çlerin girişimleri destekleniyor. Koro...

...ci Askeri Hükümet defalarca çağrıda bulundu. Daha da ötesi Ulusal Demokratik Devrim programında ulusların, azınlıkların kendi geleceklerini özgürce belirleme hakkı, dillerin ve kültürlerin özgürce geliştirilmesi, bölgesel özerkliğin sağlanması gibi konular özel olarak vurgulanmış.

MUTLU BİR RASTLANTI

Devrimin 4. yıldönümünde başkent Addis Ababa önemli bir konferansa tanık oldu. Ülkemizi Türkiye Barış Derneği'nin temsil ettiği «Emperyalizme ve Gericiliğe Karşı Savaşım Veren Afrika ve Arap Halklarıyla Dayanışma Konferansı». Barış güçlerinin, Afrika halklarıyla dayanışma komitelerinin, ulusal kurtuluş örgütlerinin, DDGF'nun katıldığı bu konferans emperyalizme, yeni sömürgeciliğe, ırkçılığa karşı savaşım veren halklar ve gençlerle dayanışmanın önemli bir forumunu oluşturdu. Özellikle emperyalizmin Ortadoğu'da yeni planlar peşinde olduğu bir dönemde Filistin'in halkının savaşımının yanında olan dünya barış ve ilerleme güçlerinin gücünü sergilemesi açısından önemli oldu.

Konferansın açılışı Geçici Askeri Hükümet'in lideri Mengistu Haile - Mariam ve Fidel Kastro tarafından yapıldı. Emperyalistlerin ve maocuların Afrika'da giriştikleri oyunları suçlayan iki lider kıtadaki devrimci gelişimin engellenemeyeceğini vurguladılar.

Üç gün süren konferans Etiyopya devriminin kazanımlarının açıkça sergilendiği bir alan oldu. Açılan sergiler gerçekleştirilen gösteriler devrimci kazanımların halk tarafından nasıl sıkıca korunduğunu somut bir biçimde gösterdi.

«KESİN DEVRİMCİ ZAFER İÇİN İLERİ!»

Etiyopya'da 7'den 70'e kadar herkesin ana belgisi «Kesin devrimci zafer için ileri» olmuş. Ülkede yürütülen çok yönlü savaşımın, özellikle başta Sovyetler Birliği ve Küba olmak üzere dünya sosyalist sisteminin de etkin yardımıyla zafere ulaşması için dayanışma göstermek her ilericinin görevi. Pentagon, Pretoria ve Pekin'in işbirliği de İtalyan, İngiliz emperyalistlerini kovarak, imparatorluk sistemini alaşağı ederek ve feodal - kapitalist sistemi yıkarak Ulusal Demokratik Devrimi gerçekleştiren ve sosyalizmi kurmaya kararlı Etiyopya halkının devrimci gelişimini engelleyemez. Ulusal ve toplumsal kurtuluşun Afrika'daki al bayraklarına bir yenisini ekliyor Etiyopya halkı.

İGD'YE ATILAN BOMBALAR GÜÇSÜZ KALMAYA MAHKUMDUR

İGD ve İLD'nin Kadıköy Şubelerinin bulunduğu binaya yerleştirilen bombanın patlaması sonucu onlarca ilerici genç yaralandı. Kanlı bir katliamdan kıl payı kurtulundu. Bir raslantı sonucu 100'ü aşkın gencin katıldığı toplantı erken sonuçlanmasaydı, çok daha ciddi sonuçlarla karşılaşılabilinirdi.

Faşist ve maocu bozkurtların aylardan beri İGD ve İLD Kadıköy Şubeleri ve üyelerine yönelen saldırı ve kışkırtmalardan ayrı düşünülemeyecek olan bu bomba patlatma olayı kamuoyunda büyük protestolara neden oldu. Patlamanın olduğu gece birçok devrimci kuruluşun katıldığı meşalelerle yürünülen bir protesto gösterisi düzenlendi. İlerici gençler aynı gece Kadıköy'deki sinemalarda oynamakta olan filmleri yarıda keserek konuşmalar yaptılar. Ertesi gün ikibini aşkın ilerici yurtsever gencin katıldığı bir protesto yürüyüşü daha düzenlendi. Tahrip edilen binaya «İGD'ye uzanan eller kırılacaktır» yazılarının okunduğu bir pankart asıldı. Protesto eylemleri yurdun çeşitli yerlerinde değişik biçimlerde sürdürüldü.

Ancak sözde bazı polis yetkililerinin olaylar sonrasında Hürriyet, Milliyet ve faşist basında yansıttıkları görüşler dikkat çekicidir. Patlamanın olduğu binaya dışardan girmenin olanaksız olduğunu ileri süren bu polis yetkililerine göre bomba İlerici Gençler Derneği binasında imal edilmiştir ve yanlışlıkla patlamıştır (!).

Saldırganları yakalayacakları yerde saldırıya uğrayanları suçlu sandalyesine oturtmak isteyenlerin bunu yapmaya ne yetkileri ne de sorumlulukları vardır. Bu sözde güvenlik yetkilileri İGD'ye kara çalmadaki dikkatlerini faşist saldırganlara, yüzlerce ilericinin, yurtseverin katili faşist canilere karşı gösterselerdi, katilleri çok daha kolay bulabilirlerdi. Faşist saldırganlara arka çıkan bu güvenlik yetkililerinin hâlâ görev başında bulunmasını hükümet hiç bir gerekçe ile açıklayamaz. Hiç bir açıklama inandırıcı olamaz. Bu faşist yanlısı görevliler çalışmalarını sürdürürlerken diğer yanda kanlı faşist katillerin çok güçlü istihbaratlarının olduğundan söz etmek gülünç olmaktan ileri gidemez.

İGD EDİRNE ŞUBESİ DE BOMBALANDI

Faşist caniler Kadıköy'deki kanlı cinayetlerinin bir benzerini Edirne'de sahneye koydular. Anti - demokratik bir kararla 30 gün süre ile kapatılan İGD Edirne Şubesinin süre dolup da 30 Eylül'de açılması ile çalışmaların eskisinden daha güçlü yürüdüğünü gören faşistler saldırganlıklarını arttırdılar. Edirne'deki faşistlerin karargâhı olan Yediyol Ağzındaki Hayırlar Yaptırma ve İdare Ettirme Yurdu'ndan çıkan faşistler Sabuni Mahallesinde ilerici yurtseverlerin kaldığı eve saldırdılar. Ekrem Alver ve Mustafa isimli ilerici gençler kıl payı kurşunlanmaktan kurtuldular. Bu faşist saldırıyı protesto etmek için bildiri dağıtan gençlere daha sonra saldırdılar. Aynı gün aynı yurttan faşistler, yurt önünde İGD üyesi sandıkları bir yurtseveri pusu kurarak katlettiler. İGD'yi ve üyelerini bu tür saldırılarla korkutamayacaklarını anlayan faşistler 8 Ekim akşamı saat 21.15 sularında İGD Edirne Şubesini bombaladılar. O saatlerde dernekte hiç kimse yoktu ve can kaybı olmadı. Fakat patlama, oldukça büyük maddi zarara yol açtı.

İlerici gençler derneklerinin bombalanmasını tepkiyle karşıladılar ama yılmadılar. Patlamanın hemen ertesi günü hazırlanan bir bildiri ile olayı protesto ettiler. Bildirileri faşistlerin yurdunun önünde dağıttılar. Faşistleri çılgına çevirdiler.

Faşistlerin ilerici yurtsever gençlere, İGD şubelerine, halkımıza yönelttikleri saldırıları karşılıksız kalmayacaktır. İGD'ye atılan bombalar güçsüz kalacaktır. Her atılan bomba ilerici yurtsever gençlerin faşizme olan derin nefretini ve kinini bileyecektir. Savaşım azmini artıracaktır.

TÖB—DER'DE SORUNA ÇÖZÜM: ÖRGÜTSEL BİRLİK KONGRESİ

Ağustos ayının sonlarında öğretmenlerin tek yığınsal mesleki örgütü TÖB - DER'in 4. Olağan Genel Kurulu yapıldı. Genel Kurul ertesi uzun süre tartışma konusu olan yeni bir durum ortaya çıktı. Birlik ve Dayanışma Grubu, ortaya çıkan bu yeni durumu ve 4. Genel Kurulu değerlendiren, tüm grup ve üyelere çağrı niteliği taşıyan bir broşür yayınladı. «Örgütsel Birlik Kongresi İçin İleri» adlı broşürde; TÖB - DER'in, örgüt yıkıcıları tarafından derin bir bunalıma sürüklendiği belirtilmekte ve sorumsuzluk, tasfiyecilik açısından 4. Genel Kurulun oldukça ders verici olduğu söylenmektedir. TÖB - DER'in yeri ve öneminin büyük sorumluluklar gerektirdiği, örgütün birliğinin korunup pekiştirilmesinin zorunluluğu üzerinde durulan broşürde birlik konusunda şöyle denmektedir : **«Yönetim kademelerinde kurulacak birlik ile örgütün tabanındaki birlik farklı ele alınacak bir sorundur. Kimilerine göre tüm eğilimler yönetimde yer alırsa sorun çözümlenir. Oysa bu yanlıştır. Bu durumda işlemez bir yönetim doğar ve örgüt felce uğrar. Yönetimde; uyum sağlayabilecek en geniş birliği kurmak, tabanda ise yönetimde temsil edilmeyen eğilim ve görüşlere örgüt yıkıcılığı yapmamaları koşuluyla yaşam hakkı tanımak. İşte gerçek birlik ve demokratik işleyiş ancak böyle sağlanabilir. Kısaca birlik yukardan aşağıya genişleyen bir biçimde kurulabilir.»** TÖB - DER'de birliğin, tasfiyecilerin sahte yönetimi tanımak ve her iki yönetimi de yasa dışı saymaktan geçmediğinin belirtildiği broşürde, yeni yönetimin birlik kongresi için tüm olanakları seferber edeceği söylenmektedir. TÖB - DER'de ortaya çıkan olumsuz duruma son vermek için tüm gruplara yapılan çağrıda şu öneriler sıralanmaktadır :

«1 — Biraraya gelerek ortaklaşa Birlik Kongresi Hazırlama Komitesi oluşturmalıdırlar.

2 — Bu komite, yasal yönetimle işbirliği yaparak sahte delegasyon olanaklarını kaldırmalı, varolanları iptal etmelidir. Her bakımdan güvenli bir kongre için tüm hazırlıkları tamamlamalıdır.

3 — Bu kongrenin bir birlik kongresi olarak başlayabilmesi için bir ortak program önerisi hazırlanmalı, tüm grupları bu program çerçevesinde birleşmeye çağırmalıdır.»

ÖLDÜRÜLEN HER DEVRİMCİNİN HESABI SORULACAKTIR!

Halkımızı tedirgin etme, ilerici yurtsever kişi ve kuruluşlara gözdağı verme, yıldırma, sindirme amacına yönelen faşist terör dur durak bilmiyor. CHP ağırlıklı iktidar «terör yuvalarının kaynağına inildiğini» ileri süre dursun, faşist çeteler yeni kırım planlarını ellerini kollarını sallayarak uyguluyorlar. Kan döküyorlar.

Ankara Bahçelievler'de 6 TİP üyesini öldüren, birisini öldü sanıp bırakan faşist katillerin, insanık dışı katliamı tüm yurtta nefretle karşılandı. Bu canavarlık örneği katliam, komünistlere, sosyalistlere, sosyal demokratlara, ilerici yurtsever güçlere yönelen azgın terörün bir parçasıdır. Faşist MHP'nin sıkıyönetim çağrılarının ertesinde uygulanan planlı, bilinçli faşist cinayetler zincirinin bir halkasıdır.

Bu faşist cinayetler zincirini kırmak, zincire yeni halkaların eklenmesinin önüne geçmek için tüm ilerici yurtsever güçleri bekleyen görev bellidir. Görevimiz faşist teröre, azgınlaşan faşist saldırılara karşı eylem ve cephe birliğini güçlendirmektedir. Faşist tırmanışına karşı omuz omuza vermek, tek yürek tek yumruk olmaktır.

İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesi olarak hunharca öldürülen TİP üyesi yurtsever gençlerin yakınlarının, arkadaşlarının, TİP'in, Genç Öncü'nün, tüm devrimci kişi ve kuruluşların acısını paylaşırız. Onların anıları anti - faşist savaşımda yaşayacaktır.

NAZIM ÜZERİNE İŞÇİ SINIFI DÜŞMANLARININ YAZDIĞI YAZILAR:

KABA BİR ANTİ–KOMÜNİZM PROPAGANDASI

İşçi sınıfı hareketinin, demokrasi güçlerinin, içgericiliğe karşı savaşımda yeni mevziler kazanması, egemen güçlerin erkini tehdit ediyor. Buna koşut olarak içgericiliğin saldırıları yoğunlaşıyor, çok yönlü biçimler alıyor. Bir yandan içsavaş çağrıları yapılırken, öte yandan daha sinsice yöntemlerle işçi sınıfı hareketini etkisizleştirmek istiyorlar. Soğuk savaş dönemini aratmayacak biçimde anti - Sovyetizm, anti - komünizm histerisiyle titriyorlar. Egemen güçler anti - Sovyetizm'i, anti - komünizmi **«sol»** görünümlü **uşaklarına yaptırarak bir taşla birkaç kuş birden vurmak istiyorlar.**

EGEMEN GÜÇLERİN ANTİ - SOVYETİZM, ANTİ - KOMÜNİZM PROPAGANDASINDA AĞIR TOPLARI: SENDİKACI ESKİLERİ - MİZAH YAZARLARI - DOKSANLIK ET YIĞINI BUNAKLAR

Geçmişte demokrasi savaşımına kıyısından, köşesinden katılan, bir nebze katkısı olan Sertel gibilerini kullanan egemen güçler, işçi sınıfının yiğit evladı, onuru Nazım Hikmet'i karalamaya, işçi sınıfının politik hareketine, sosyalist ülkelere, Sovyetler Birliği'ne karşı düşmanlığı körüklemeye, anti - komünizm propagandasına hız vermeye çalışıyorlar. Geçmişte demokrasi savaşımına şu ya da bu ölçüde katılan kimilerinin bugün ihanet çemberi içinde yeralması, içlerinde sakladıkları bütün düşmanlıkları, zehiri kusması doğaldır. **İşçi sınıfımız, ilerici yurtsever güçler Sertel gibiler hakkında kararını çoktan vermiştir.**

Zekeriya Sertel gibi bir hainin tekelci basının büyük tirajlı bir gazetesinde yayınlattığı **«Nazım Hikmet'in son günleri»** adlı yazı dizisinin, Türkiye işçi sınıfının politik örgütünün, Türkiye Komünist Partisi'nin kuruldugu 10 Eylül günü başlaması, yazının neyi amaçladığını açıkça göstermektedir.

Belli ki Sertel, Türkiye işçi sınıfı hareketine saldırmak, uyduruk yalanlarıyla tarihsel gerçekleri çarpıtabilmek için bu tarihi bilinçlice seçmiştir. Böyle bir saldırıyı başlatabilmek için Türkiye işçi sınıfının en seçkin evlatlarından Nazım Hikmet adını kullanmaya çalışmıştır. Nazım'ı işçi sınıfından koparmaya, partisine düşmanmış gibi göstermeye yeltenmiştir.

NAZIM'I İŞÇİ SINIFINDAN KOPARMAYA ÇALIŞANLARIN AÇTIKLARI KAMPANYA YENİ DEĞİLDİR

Sertel'in yazı dizisi, Nazım'ı işçi sınıfından koparmaya çalışanların açtığı kampanyaların bir devamıdır. Egemen güçler yıllardır Nazım'ın; sanatını, özel yaşamını, dünya görüşünü parçalara ayırarak ve bu parçaları birbirinin karşısına çıkararak tanıtmaya çalıştılar. Asıl amaçları olan, Nazım'ı işçi sınıfından koparma düşüncelerini gerçekleştirmek için ellerinden geleni artlarına koymadılar. Bunları yaparken, Nazım üzerinden milyonlar kazandıklarını da söylemek gerekir. Nazım'ın eserlerini basarak, Nazım üzerine yazılar yazarak milyonlarca lira kazanırken, sendikacı eskileri, mizah yazarları **«Nazım'ın bunalımları», «Nazım'ın aşkları»** gibi yazı dizileri ile Nazım Hikmet'i karalamak için kampanyalar açtılar.

Bu kampanyanın son perdesinde 90'lık bir et yığını bunağı devreye soktular. Nazım'ın **«en yakın dostu»** (!) olduğunu ileri süren bu zat yazısına başlarken artık Nazım'ın **«bilinmeyen yönlerini»** (!) açıklamanın zamanının geldiğini söylüyordu.

Sertel'in Nazım'ın **«bilinmeyen yönleri»** (!) olarak açıkladığı zırvalar, birbiri ardına sıraladığı yalanlar **«Sovyet düşmanlığı», «TKP düşmanlığı»**ndan başka birşey değil.

Nazım üzerine **«sol»** görünümlü unsurların başlattığı kampanya, Sertel'in yazısıyla son bulmadı. Gerici - faşist basın, Hergün, Millet, S. Havadis, Tercüman gibi paçavralar Sertel'in bu yazısına **«mal bulmuş mağribi»** gibi sarıldılar. Bu doksanlık bunağın malzemelerini kullananlar sadece gerici - faşist çevreler değil. Aydınlık adlı maocu gazete de yıllardır Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkeler aleyhinde savurduğu asılsız iddialarına Sertel'in yazısını kanıt göstermeye çalıştı. **«Proleter devrimci»** olarak Sertel'i bağrına bastı.

NAZIM HİKMET ÜZERİNE YAZILAN YAZILAR AYNI KALEMDEN Mİ ÇIKIYOR?

Egemen güçler, Nazım'ı zindanlarda çürüttüler, şiirlerinin Türkçe basılmasını yasakladılar. O'nu «vatan haini» ilan ettiler.

Tüm bunlara rağmen Nazım'ı işçi sınıfına, halkımıza, dünya halklarına unutturamadılar. İşçi sınıfımız ve halkımız böylesi bir savaşeri yetiştirdiği için onur duydu. Duyuyor... Nazım'ın şiirleri artık miyonların elinde, grev alanlarında işçilerin, tarlalarda köy emekçilerinin dilinde. İşçi sınıfımızın savaşımı egemen güçlerin yasaklarını birer birer parçalıyor. Nazım Hikmet'in saygınlığı burjuvaziyi korkutuyor. 1 Mayıs'larda, MESS grevlerinde Nazım'ın resimlerini taşıyan işçilere ateş püskürüyor. «Komünist şair»in eserlerini üzerlerinde bulunduranlar «komünizm propagandası»ndan mahkemelere veriliyor.

Egemen güçler baskı ve terörle, yasaklarla Nazım'ı unutturamayacaklarını her geçen gün daha iyi anlıyorlar. İşte bunun için Nazım üzerine spekülasyonlar, asılsız iddialar, tahrifatlar yapıyorlar. **«Sol»** görünümlü uşaklarını piyasaya sürüyorlar.

Nazım'ı karalama kampanyası, işçi sınıfı düşmanlarını, anti - komünizm, anti - Sovyetizm tüccarlarını birleştiren ortak bir nokta oluyor.

İşçi sınıfımız, ilerici yurtsever güçler tüm bunları dikkatle izliyor. Sertel'in yazısı ilerici aydınların nefret ve tepkisi ile karşılandı. Sertel «Nazım Hikmet Kurulu»ndan ihraç edildi. Ancak tam bu sırada bir mizah yazarının takındığı tavır, Başkanı olduğu Yazarlar Sendikası'nı karıştırdı. Bu mizah yazarının istifası, Sertel'in yazı dizisinin arkasında kimlerin olduğunu açıkça ortaya koydu. 90 yaşındaki bir bunağın geçmişi (!) bu denli ayrıntılı bir biçimde nasıl hatırladığı, elleri titremeden bunu nasıl kaleme aldığı sorusu birçok kimsenin kafasına takıldı.

Bir süredir Nazım'la ilgili sürdürülen yazı dizilerindeki paralellik, sırıtan benzerlik ister istemez insanın aklına şu soruyu getiriyor: Acaba bu yazıları kaleme alan kim?

İÇANADOLU'NUN BAĞRINDAN YÜKSELEN SES: "FAŞİZME GEÇİT YOK"

İstanbul Zeytinburnu'nda faşist katiller tarafından öldürülen Aytekin Taş, doğduğu yer olan Zile'nin Ali Hoca köyünde toprağa verildi.

Zile'de yapılan yürüyüşe köylerden, çevre il ve ilçelerden binlerce yurtsever katıldı. Resmi makamların tüm engellemelerine kararlılıkla karşı koyan Zile halkı ve çevre köylüleri, gençler, Aytekin'e ve onun uğrunda öldüğü ulusal bağımsızlık, barış, demokrasi savaşımına aynı kararlılıkla sahip çıktılar. Çıkıyorlar da.

Zile'de bundan önceleri faşistler, gericiler; ilerici yurtsever güçlere devamlı saldırıyorlardı. Alevi - Sünni mezhep ayrılıklarını körüklüyorlardı. Ancak Aytekin için yapılan cenaze töreni bütün bu saldırılara sert bir tokat oldu. Artık kararlıydı yurtseverler. Ne Alevi-Sünni mezhep ayrılıkları, ne de faşist saldırılar onları bu savaşımdan geri çeviremezdi. İşçiler, köylüler, esnaflar, öğretmenler, memurlar, kadınlar, gençler tek bir yürek, tek bir sesti. Analar, genç kızlar kucaklarında çocukları, bağırıyorlardı. **«Evlat acısına son; Analar Bacılar faşizme karşılar; MHP kapansın hesap sorulsun; Katil Türkeş; Aytekin'in hesabı sorulacak; Faşizme geçit yok»** diye. Kararlıydı kitleler, faşist katillerden hesap sormaya.

Zile'de yurtsever güçler, gerici faşist güçlerin karşısına ilk defa böylesine yığınsal, böylesine kararlı çıkıyorlardı. Bundan sonra da faşistlerin gericilerin karşısına hep böyle çıkacaklarının bilinciyle. Ve bu çıkıştan korkuyordu vatan hainleri, eli kanlı katiller, sömürücüler. Korksunlar, korkacaklar da. Çünkü işçisi, köylüsü, esnafı, öğretmeni kadını, genci ile ulusal bağımsızlığımıza, demokrasiye sahip çıkıyordu onbinler, yüzbinler. Ve haykırıyordu ilerici yurtsever güçler hep bir ağızdan:

GELİYORUZ ZİNCİRLERİ KIRA KIRA!
BURJUVAZİNİN KAFASINA VURA VURA!

ZİLE'Lİ İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

KAVGAMIZA DOST SESLER

CÜNEYT BAŞBUĞ

İGD Uluslararası İlişkiler Müdürü

İGD'nin her alanda büyük boyutlara varan gelişimi kısa zamanda uluslararası alanda da yankılarını buldu. Kurulduğu günden beri en ufak ödün vermeden uyguladığı ilkelerin sağlamlığı ve yolundan yürümeyi onurlu bir görev bildiği işçi sınıfına bağlılığı bu gelişimin başlıca nedenlerini oluşturuyor. Gericinin, faşistin, maocunun yüreğine korku salan bu gelişim yeni yeni dostlar kazandırıyor ilerici gençlik hareketine. **Ulusal bağımsızlık, demokratik haklar, barış ve sosyalizm için sürdürdüğümüz kavgaya sınırların ötesinden dost sesler katılıyor.**

Son zamanlarda İlerici Gençler Derneği'ne yönelik kışkırtmalar, üyeleri üzerine girişilen silahlı saldırılar, birbiri ardı sıra çeşitli ilçelerdeki ve il merkezlerindeki şubelerin kapatılması, yakılması, dernek yöneticileri hakkında açılan davalar, bir parçası olmakla gurur duyduğumuz dünya demokratik gençlik hareketi içinde tepkilerle karşılandı. Birçok uluslararası, bölgesel ve ulusal dost örgüt bu tepkilerini Başbakan ve İçişleri Bakanına gönderdikleri kınama mesajlarıyla dile getirdi. Hükümet yetkililerine mesaj göndererek İGD üzerinde oynanan oyunları kınayan ve İGD ve tüm Türkiyeli ilerici güçlerle dayanışmasını bildiren örgütler arasında İsveç ve Danimarka Genç Komünistler Birliği, Fransız Komünist Gençlik Hareketi, Batı Alman Sosyalist İşçi Gençliği, Kıbrıs Birleşik Demokratik Gençlik Örgütü (EDON), Yunanistan Komünist Gençliği vb. dost örgütler yer alıyor.

İlerici Gençlik Hareketiyle gösterilen dayanışma bu kadarla da kalmıyor. Avrupa Konseyi bizzat İGD Genel Merkezine gönderdiği mektupta sorunla yakından ilgilendiklerini belirtmiştir. Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu Avrupa Komisyonu son oturumunda Türkiye ilerici güçlerinin savaşımı özel gündem konusu yapılmış ve DDGF üyesi İGD'ye çeşitli biçimlerde yöneltilen saldırılara karşı alınabilecek önlemler üzerinde konuşulmuştur. Dünya öğrencilerinin uluslararası yığınsal örgütü Uluslararası Öğrenciler Birliği ise, kısa bir zaman sonra yapılacak olan Yürütme Kurulu toplantısı gündem çalışmaları içinde İGD ve çalışmalarına yer vermiştir. Sofya'da yapılan 12. Genel Kurul kararı doğrultusunda İGD'nin örgüt bünyesi içinde daha etkin yer alması da yapılacak olan Yürütme Kurulu toplantısının gündem çalışmaları içindedir.

Gençliğin ulusal ve uluslararası alanda, bütün yönleriyle bir savaşım platformunu oluşturan İGD 1. Büyük Kongresi'nin yankıları kısa zamanda olumlu yanıtlar buldu. İGD'nin Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu içindeki olumlu çalışmaları sonucu üyeliğe kabulü, festival hareketinin ülkemiz içinde yaygınlaştırılması ve kök salması için yürüttüğü çalışma ve bu konuda Ulusal Hazırlık Komitesinin kuruluşuna ve festivale katılımına öncülük etmesi İGD'nin uluslararası ismine olumlu etkilerde bulunmuştur. **Doğaldır ki bu gelişimde en önemli etken; İGD'nin Türkiye gençliğinin somut istemleri, özlemleri doğrultusunda yürüttüğü ilkeli savaşımdır.**

Hiç bir yere kolay varılmaz. Özellikle, gençliğin ne denli güç koşullar içinde savaşım verdiğinin açık olduğu Türkiye gibi bir ülkede, yılların yasaklamalarına, karalamalarına, sınıf savaşının güçlüklerine karşın uluslararası dayanışma görevini hakettiği bir biçimde yürüterek İGD'nin bu günkü saygınlığına erişmek için kolay değildir. Hele ilkesiz, rastlantılar sonucu gelinmiş bir nokta asla değildir. Küba'dan Avustralya'ya, Sovyetler Birliği'nden Güney Afrika'ya, İGD'yi tanınır yapan, saygın yapan, uluslararası toplantılarda onu Türkiye sözcüğüne özdeş yapan uluslararası dayanışma için yürüttüğü özverili, ilkeli savaşımdır.

Bu ilkeli ve özverili savaşımın sonuçları somut: **«Yurt çapında kitlesel kutlanılan, 10 - 17 Kasım, Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftaları, Şili, İran, Güney Afrika, Tayland, Kore, Etiyopya halkları ve gençleriyle birlikte yükselen dayanışma sesleri, savaş kışkırtıcılığına, nötron bombasına, emperyalizme karşı savaşım, Latin Amerika'nın ilk sosyalist ülkesinde yapılan 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali için ulusal hazırlıklarda öncülük, festivale hazırlık için yurt çapında kurulan yüzün üstünde komite, dünya gençliğinin en büyük yığınsal örgütü Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'na üyelik, 1. Büyük Kongremizde yükselen dünya gençliğinin sesi.»** Bu örnekleri uzatmak olanaklı.

Gelişimimizi, güçlenmemizi karalamaya çalışanlar var. Özellikle **«enternasyonalizm»** kavramı üzerinde kargaşa yaratarak bileğimizin gücüyle kopardığımız yeri küçümseme çabaları son zamanlarda yoğunlaştı. Havana'da yapılan 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nden sonra artış gösteren bu türden çabalar büyük ölçüde değerlendirme noksanlığından ve alel acele eksik gedik kapama uğraşından doğuyor. Her zaman olduğu gibi festival konusunda da İGD ilkeli tutumunu sürdürmüş, ta başından böylesine bir platform da olmasını gerekli gördüğü herkese çağrı yapmış, çok daha önemlisi ilişkilerini, deney birikimini, kadrolarını hiç bir karşılık beklemeksizin festival hareketine sunmuştur.

Başından yaptığımız ve başarımızda çok önemli olan saptamalar var. Uluslararası dayanışmanın günümüzdeki anlamının bilincinde olmak. Bu savaşımın soyut istemlerle, çağrılarla gelişip güçlenmeyeceği gün gibi açık. İGD'nin üyeliğinin kabul edildiğ, DDGF'nin 10. Genel Kurulunda yaptığı konusmada Genel Başkan Ahmet Muhtar Sökücü'nün açıkça belirttiği gibi **«dayanışma içerisinde bulunulan koşullara bakılmaksızın gösterilmelidir. Anti-faşist kavgada yitirdiklerimizin kanları toprağı sularken gençliğimiz Şili katillerinin gemilerini limanlarımıza sokmamıştır. İlerici gençlik hareketi, uluslararası dayanışma bayrağını her zaman yükseklerde taşıyacak tır.»**

---

dünya yaprağı

8 Ekim 1967 — **ERNESTO CHE GUEVARA BOLİVYA'DA ÖLDÜRÜLDÜ.**

11 Ekim — **GÜNEY AFRİKA'DAKİ SİYASAL TUTUKLULARLA DAYANIŞMA GÜNÜ.**

Birleşmiş Milletler'in 28 Kasım 1975 tarihli 2421. oturumunda yapılan Güney Afrika'daki Siyasal Tutuklularla Dayanışma çağrısında özetle şöyle denilmektedir: **«Genel Kurul, Güney Afrika'da apartheid ve ırkçılığın muhaliflerinin acımasızca ezilmelerinden duyduğu derin endişeyi ifade etmekte, aparthied'e karşı çıktıkları için tutuklanan veya özgürlükleri kısıtlanan tüm kişilere kayıtsız af çağrısını tekrarlamakta...»**

12 Ekim — **LAOS HALKI VE ÖĞRENCİLERİYLE ULUSLARARASI DAYANIŞMA GÜNÜ.**

12 Ekim günü UÖB tarafından ilân edilen Laos Halkı ve Öğrencileriyle Dayanışma Günü'dür. Laos, 1945 yılında bağımsızlığını kazanmış ve 2 Aralık 1975'de de Laos Demokratik Halk Cumhuriyeti kurulmuştur. Tüm engellere ve zorluklara rağmen Laos halkı ve öğrencileri savaşın yaralarını sarmışlar, ekonomiyi ve halkın yaşam koşullarını ileri bir düzeyde geliştirmişlerdir. Artık Laos, Güney - Doğu Asya ve tüm dünyada, emperyalizme, sömürgeciliğe ve yeni - sömürgeciliğe karşı barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyal ilerleme savaşımında ve uluslararası arenada önemli bir yere sahiptir.

19 Ekim 1887 — **JOHN REED DOĞDU**

1887 yılında Amerika'nın Portland kentinde doğan ve Harvard Üniversitesi'ni bitirdikten sonra gazeteci olan John Reed iyi bir şair ve iyi bir atletti. Çalıştığı gazete onu ilk önce Meksika ihtilalini izlemesi için gönderdi. Burada ihtilalci köylü önder Pancho Villa ile tanıştı ve iyi dost oldu. Daha sonra 1. Dünya Savaşı sırasında Sırbistan, Almanya, Rusya, Bulgaristan ve Romanya cephelerine gitti ve Ekim Devrimi'ni yaşadı. Bunun üzerine «Dünyayı Sarsan On Gün» adlı yapıtını yazdı ve 1920'de Sovyetler Birliği'nde tifüsten öldü.

İLERİCİ GENÇLİK CHE'Yİ ÖLÜM YILDÖNÜMÜNDE YIĞINSAL GÖSTERİLERLE ANDI

Ernesto Che Guevera ölümünün 11. yıldönümünde tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de de anıldı. Che'- ... anlatan seminerler veren, afişler yapıştıran İlerici Gençler anma toplantılarını ve gösterilerini her yıl dü-

KATILIYOR

Sveriges Kommunistiska Ungdomsförbund - SKU
Box 33
101 20 Stockholm
Sweden

To
Prime Minister
Bülent Ecevit
Başbakanlik
Ankara
T U R K E Y

Stockholm 20th july 1978

Mr Prime Minister

Swedish Communist Youth League - a democratic youth organisation in Sweden - condemns the undemocratic attacks against Progressive Youth Organisation in Turkey - IGD - and demands that the IGD in practice is guaranteed the democratic right to work as an legal organisation. We demand that all cases against its President, A.M. Sökücü and other members of the central committee is stopped as well as the provocations, assasinations, torture and armed attacks against IGD and its members.

Swedish Communist Youth League (SKU)
Ulf Carlguist

Chairman of the Central Committee

DANMARKS KOMMUNISTISKE UNGDOM
DRONNINGENS TVÆRGADE 3 1302 KØBENHAVN K

Copenhagen 17'th Aug. 1978

To
Prime Minister Bülent Ecevit
Basbakanlik
Ankara Turkey

We - the Communist Youth League, Denmark - shaply condemn the attemps against IGD, the Progressive Youth Organization of Turkey, and other progressive forces [illegible] democratic massorganizations in Turkey.

In the proces of developing Turkey into a democracy, which we have understood is your aim, it is neccessary that all progressive forces exciste freely, having their opportunity to express their opinions and to establish connexions with other democratic forces.

Therefore we condemn the Articles 141 and 142 which are directed against the progressive forces particular the Communist Party of Turkey. The cases that are carried out against Ahmet Muhtar Sökücü president of IGD and other leaders in the IGD are a disgrace for your government.

We declare our solidarty with IGD and all other progresive forces in Turkey in their just struggle for democracy.

Communist Youth League - Denmark
Per Nielsen
Cen Committee

Daşbakan Bülent Ecevit
Başbakanlık
Ankara - Türkiye

Biz -Komünist Gençlik Birliği, Danimarka- İlerici Gençler Derneği (İGD)'ne ve Türkiye'deki öbür ileri-ci güçlere ve demokratik kitle örgütlerine karşı (yapılan) saldırıları şiddetle kınarız.

Amacınız olduğunu anladığımız Türkiye'de demokrasiyi geliştirme sürecinde bütün ilerici güçlerin kendi görüşlerini belirtme ve öbür demokratik güçlerle ilişki kurma haklarına sahip olarak özgür bir biçimde varlıklarını sürdürmeleri gereklidir.

Bundan dolayı, ilerici güçlere, özelikle Türkiye Komünist Partisi' ne karşı yöneltilen 141. ve 142. maddeleri kınarız. İGD Genel Başkanı Ahmet Muhtar Sökücü ve öbür İGD yöneticilerine karşı yürütülen davalar hükümetiniz için bir yüzkarasıdır.

İGD ve Türkiye'deki öbür ileri-ci güçlerle, demokrasi için haklı savaşımlarında dayanışmamızı açıklarız.

Per Nielsen
Komünist Gençlik Birliği
Danimarka
Merkez Komitesi Üyesi

●

Başbakan Bülent Ecevit
Başbakanlık
Ankara - Türkiye
20 Temmuz 1978 Stokholm

İsveç Komünist Gençlik Birliği -İsveç'te demokratik bir gençlik örgütü- Türkiye'de İlerici Gençler Derneği (İGD)'ne karşı (yapılan) anti - demokratik saldırıları kınar ve İGD' ne yasal bir örgüt olarak demokratik hakkının pratikte güvencelenmesini talep eder. Başbakanı A. M. Sökücü ve merkez komitesinin öbür üyelerine karşı tüm davaların ve aynı zamanda İGD'ne ve üyelerine karşı provokasyonların, cinayetlerin, işkence ve silahlı saldırıların durdurulmasını istiyoruz.

Ulf Carlguist
İsveç Komünist Gençlik
Birliği (SKU)
Merkez Komite Başkanı

HAİN BAŞKANLAR DORUĞUNUN ARDINDAN...

Eylül ayı Arap halkları üzerine tehlikeli oyunların oynandığı bir ay oldu. Camp David olarak adlandırılan dorukla Orta Doğu yeni tehlikelerle karşı karşıya kalıyordu.

Camp David, emperyalizmin Orta Doğu'da konumlarını güçlendirme çabalarının bir devamıydı. Doğrudan doğruya Arap halklarının birliğini parçalama ve Sedat Mısır'ını daha gerici konumlara çekmeye yönelmişti. Öbür Arap ülkeleriyle de böyle ayrı gayrı anlaşmalara zemin hazırlama için tasarlandığı da açıktı. Doruk sonunda, büyük patronun gayretleri sonucu Mısır ve İsrail gericilerinin başta uzlaşmaz gibi görünen bencil çıkarlarının uyumlaştırıldığı ve girişimin beklenenin tersine bütün gelişmeleri altüst ederek «başarıyla» sonuçlandığı açıklanıyordu. Tüm dünyada emperyalist basın Camp David buluşmasını «Carter'in büyük başarısı», «ABD Orta Doğu'da barış için çabalıyor» diye nitelendirirken, bizim tekelci basın da aynı telden çalıyordu. TRT ise, Arap halklarının soylu arzularına taban tabana zıt olan bu girişimi «Orta Doğu'da barış» başlığı altında veriyordu.

Girişim gerçekten başarılı mıydı? Dorukta imzalanan iki çerçeve anlaşmasına bakıldığında bunun emperyalist güçler için gerçekten de büyük bir başarı olduğu görülür. Çünkü, ne doruk, ne de imzalanan anlaşmalar Orta Doğu'da kilit sorunlara hiç bir çözüm getirmemiştir.

İsrail'in işgal ettiği topraklardan çekilmesi, kurduğu yerleşim merkezlerini terketmemesi dorukta değinilmeyen konulardı. Filistin halkının geleceği konusuna ise her zaman yapıldığı gibi büyük bir muğlaklık ve belirsizlik getirmek için elden gelen her çaba harcanmıştı. Anlaşmalarda beş senelik bir geçiş süresinden sonra Filistin temsilcilerinin yasal bir devlet oluşturacakları belirtiliyor, ancak bu temsilcilerin kimler olacağına açıklık getirilmiyor. Tarihsel olguların ışığında bakınca, belirtilenlerin bizzat uluslararası gericiliğin temsilcileri olacağı ve bölgede emperyalizmin çıkarlarını baltalayacak, FKÖ'nü dıştalayan bir Filistin devleti oluşturmak amacı açık ve seçik olarak kendini gösterir.

Ancak ABD emperyalizmi, «başarı» saydığının başarısızlığından kuşkuya düşmüş olacak ki, bu tehlikeli oyununa yeni ortaklar aramak için Dışişleri Bakanını Orta Doğu'da geziye çıkardı. Her ne kadar Sedat gibi bir yurt hainini yanlarına çekmeyi başarmışlarsa da, onların görmezlikten gelemedikleri şey ilerici Arap halklarının birliğinin güçlendiği ve FKÖ'nün Filistin halkının yasal haklarını elde etmede kararlılığıdır.

Nitekim doruk sonrası Şam'da ilerici Arap ülkeleri Cephesinin toplantısı, emperyalist ve gerici güçlerin tezgâhladığı oyunlara büyük bir darbe oldu. Toplantıya katılan ülkeler Camp David doruğunu açıktan açığa Arap kurtuluş hareketlerini baltalama girişimi olarak tanımlayarak mahkûm ettiler. Böyle ayrı gayrı anlaşmalara açıktan karşı olduklarını açıkladılar. Hain Sedat yönetimiyle diplomatik ve ekonomik ilişkileri kesme kararı aldılar. Arap ülkelerinin kazanımlarını korumak için Sovyetler Birliği ve öbür sosyalist ülkelerle işbirliğinin pekiştirilmesini istediler. Anti - Sovyetizme ve anti - komünizme karşı tavır aldılar.

Doruğun ardından gelen bu tepkiler açıktan açığa Camp David'in ve bu doğrultuda yapılacak ayrı gayrı anlaşmaların Orta Doğu'da sorunu körüklemekten öteye gitmeyeceğini göstermiştir. Tüm dünyada ilerici demokratik güçler sorunun çözümlenme yolunu pek çok kez üstüne basa basa vurgulamışlardır. Kendi yazgısını belirleme hakkı da içinde olmak üzere, Filistin halkının en temel haklarının tanınması ve güvence altına alınması, İsrail'in tüm işgal ettiği topraklardan çekilmesi, tek kelimeyle Birleşmiş Milletler kararları temelinde ilgili tüm tarafların katılacağı uluslararası bir konferansta çözüm bulmak benimsenen tek geçerli yoldur. Bu bakımdan Camp David ne Orta Doğu halklarının ne de Mısır ve İsrail halklarının çıkarlarına hizmet etmiştir, yurtlarına hainlik edenlerin bir doruk toplantısından öteye gitmemiştir.

KÜBA

"DÜNYA GENÇLİĞİ KÜBA EVİNDİR"

İGD Uluslararası İlişkiler Müdürü
CÜNEYT BAŞBUĞ

Sabaha karşı saat 05.00'de uçağımız Havana'daki Jose Marti Havaalanı'na indi. Cıvıl cıvıl bir sabah. Güler yüzleı, hoşgeldin sesleri, alanın terasında kıvrak tropikal parçalar çalan orkestra ve sıcak, karşılıyor bizi. Che, Fidel ve sosyalizm hoşgeldin diyor. Kalacağımız yere gidinceye dek yol boyunca panolarda, posterlerde sürdü karşılama. Bütün yollara büyük boyutlarda panolar konulmuş. Sosyalist Küba'nın kazanımlarının vurgulandığı, 11. Festival belgilerinin ve posterlerinin yer aldığı panolarda sık sık tanıdık yüzlere rastlıyoruz: Marks, Engels, Lenin.

«JOVEN DEL MUNDO, CUBA ES TU CASA»

«Dünya gençliği, Küba evindir». Bütün kaldığımız sürede en sık olarak duyduğumuz, okuduğumuz tümce. Her binanın girişinde, her evin kapısında yazılı. Gösterilerde hep bir ağızdan ba-

cağımız okulun çalışanları ve görevlileri tarafından da bu sözlerle karşılandık.

Ana yoldan ayrılıp Jose Marti Öğretmen Okulu'na döner dönmez, ellerinde kâğıttan Küba bayraklarıyla yolun iki tarafında dizilmiş piyonerleri gördük. Burada beyaz giysileri içinde, zenci, melez ve beyaz çocuklar. Bir yandan bağırıyor bir yandan da ellerindeki bayrakları sallıyorlardı. Girişe geldiğimizde, saat sabah çok erken olmasına karşın tüm çalışanların bizleri karşılamak için beklediğini gördük. Üst katın terasındaki orkestra neşeli bir müzik çalmaya başladı. Bizleri yaşamımızda hiç görmediğimiz meyvelerle dolu masaların olduğu bir salona aldılar. Bu sırada, müzik ve hep birlikte söylenen şarkılar devam ediyordu.

DÜŞÜNCELERİNİZDE ÖZGÜRSÜNÜZ

Biraz sonra salona binanın

yaşlarında bir melezdi. Kısa konuşmasında, Küba'nın festivale ev sahipliği yapmaktan duyduğu onuru dile getirdi. Festivalin başarısı için üç yılı aşkın bir zamandır çalıştıklarını, tüm olanakları seferber ettiklerini anlattı. Şöyle bitirdi konuşmasını: «Arkadaşlar, yoldaşlar. Şunu iyice bilin. Sizler şu andan itibaren sosyalist Küba'dasınız. Yani evinizdesiniz. Özgürsünüz. Hangi politik görüşte, hangi dini inançta olursanız olun, düşüncelerinizi savunmakta özgürsünüz».

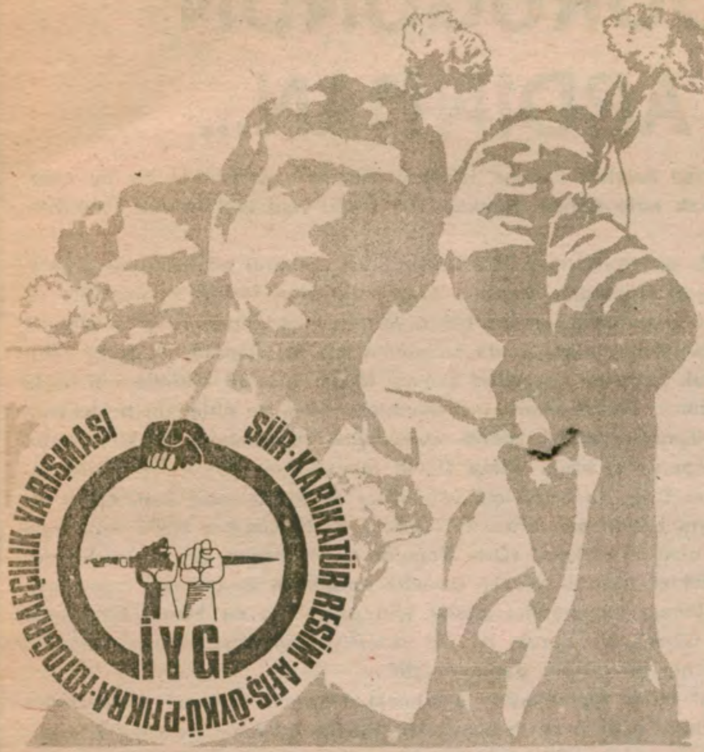
Hemen, Türkiye'de Küba konusunda maocuların yazdıklarını anımsadım. «Aydınlık» adlı paçavra festival bahanesiyle Küba'ya getirilen gençlerin askeri eğitimlerden geçirileceğini ve paralı asker olarak Afrika'ya gönderileceğini yazıyordu. Sonradan birçok Kübalıya anlattım maocu «Karanlık» niyetlilerin yazdıklarını. Sadece güldüler.

ENTERNASYONALİZM

düşünülemez. Konuştuğunuz herkes, konuyu hemen uluslararası duruma getiriyor ve hemen arkasından Küba'nın Afrika halklarına gösterdiği dayanışmayı nasıl yorumladığınızı soruyorlaı. Küba devriminin, sosyalist kazanımların uluslararası dayanışmaya çok şey borçlu olduğunu ve bu nedenle dayanışmanın halkları için bir görev olduğunu söylüyorlar. Sadece söylemekle kalmadıklarını öğrendim. Binlerce kişi Afrika'da, ulusal kurtuluşçuların yanında gönüllü olarak savaşmak için başvurmuş.

Söz bu konulardan açıldığında, mutlaka Sovyetler Birliği'ne ve Sovyetlerin Küba devriminin başarıya ulaşmasındaki katkılarına geliyor. Kübalılar, ilk sosyalist ülkeye büyük bir sevgiyle bağlılar. Rezil ambargoyu, kuşatmayı kırmada, karşı - devrimcileri defetmede, sosyalizmi kurmada gördükleri dayanışmaya

YARIŞMA SÜRESİNİ 15 KASIM'A KADAR UZATIYORUZ

GENÇ SANATÇILAR :

«İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesi» tarafından düzenlenen «Anti - emperyalist dayanışma, barış, dostluk» konulu şiir, öykü, resim, afiş, karikatür ve fotoğraf; konu sınırlandırılması yapılmayan politik fıkra dallarındaki yarışmalara katılma süresi **15 KASIM'a** kadar uzatıldı. **Katılım şartlarının** Gazetemizin 62. sayısında **açıklandığı bu yarışmaya katılmak ve en geniş katılımı sağlamak her ilerici, yurtsever genç sanatçının önde gelen görevlerindendir.**

GENÇ ÖYKÜ YAZARLARI, ŞAİRLER!

GENÇ RESSAMLAR, FOTOĞRAFÇILAR!

GENÇ KARİKATÜRCÜLER!

Kültürel ve sanatsal çalışmaların anti - emperyalist, anti - faşist savaşımın bir alanı olması, gençliğin kültürel - sanatsal çalışmalara, daha etkin bir biçimde katılımının sağlanması için görev başına! HAYDİ YARIŞMAYA!

ÖNDER'İN KATİLİ MAOCU FAŞİSTLERDİR

10 Eylül günü «Halkın Kurtuluşu» adlı maocu gruba bağlı halk düşmanları tarafından pusuya düşürülerek kahpece öldürülen İGD üyesi Önder Alkan'ın daha kanı kurumadan maocu faşistler sinsice bir iftira kampanyası başlattılar. Düzce halkının gözleri önünde işlenen cinayeti başkalarının üzerine yıkmaya çalışıyorlar. Olay sırasında maocular kendi arkadaşlarından birisini de yaralamışlardı. Özellikle bu maocuyu yaralayanların İGD'liler olduğu yalanını ortaya salıyorlar. Böylece gerçekleri gizleyebileceklerini, gerçek katili koruyabileceklerini sanıyorlar. Maocu faşistler kendilerini temize çıkartabilmek için «pahalı» avukatlar tuttular. Saldırıya tanık olan esnafı ve halkı tehdit ederek tanıklık yapmalarını önlemek istiyorlar. Polisle ortak çalışıyorlar. Tüm bu yalan, iftira, tehdit kampanyası sonucu 3'ü yönetim kurulu üyesi, 1'i de üye olmak üzere 4 İGD'li, maocu faşistlerin kanlı pusularında katlettikleri Önder Alkan'ın kavga arkadaşları, tutuklandı.

Önder Alkan'ı vuran maocu katiller bilindiği ve ellerini kollarını sallayarak dolaştıkları halde İGD'lileri tutuklamanın amacı açıktır. Kanla, kurşunla susturamadıkları İGD'yi böylesi ucuz yöntemlerle yoketmeye çalışıyorlar. Bunun için faşisti, maocusu, polisi elele vermiş İGD'ye saldırıyorlar.

Ama çabaları boşuna. Biz işçi sınıfımıza güveniyoruz, onun yolundan yürüyoruz. Onlar ise «pahalı» avukatlarına, yalana, iftiraya ve tehdite güveniyorlar. Kendi sonlarını kendileri hazırlıyorlar.

Düzceli ilerici gençleri ne maocu faşistlerin kurşunu ne de polisin tutuklamaları yıldıramayacaktır. Polisin, arkasına gizlenmeye çalışan maocu katili ergeç ortaya çıkartacağız!

ÖNDER'İN KATİLİ MAOCU FAŞİSTLERDİR!

MAOCULARIN İFTİRASIYLA TUTUKLANAN ARKADAŞLARIMIZ SERBEST BIRAKILMALIDIR!

DÜZCE'Lİ
İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

ÖNDER'LER ÖLMEZ!..

İşçi sınıfımızın başını çektiği bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımı son günlerde ileri boyutlara ulaştı. İlerici gençlik hareketi de bu savaşımda işçi sınıfının öncülüğünde gelişip güçleniyor.

İlerici gençliğin bu başarısını hazmedemeyen sözde devrimci maocu faşistler ve goşistler bir takım provokasyonlarla bu hareketi önlemeye çalışmaktadırlar.

Bunun son örneğini Düzce'de gördük yiğit kardeşimiz ve ilerici gençlik hareketinin yılmaz savaşçısı İGD üyesi ÖNDER ALKAN 10 Eylül 1978 Pazar günü Maocu faşistler tarafından pusu kurularak katledildi.

ÖNDER'imiz, barış ve dostluk dolu yaşanası bir dünya için savaşım verdi.

Onun adı halktı, işçi sınıfıydı.

Sınıfının saflarındaydı.

Hazmedemedi burjuvazinin eli kanlı faşistleri, maocu faşistleri onu.

Değerli kardeşimiz ve yılmaz savaşçı ÖNDER'imizin anısı mücadelemize ışık tutacak, yolumuzu aydınlatacak, savaşımımıza bayrak olacaktır.

ESMA ALKAN
DÜZCE

GÜNLEME

7 Ekim 1954 ● TKP davası 131 komünistin mahkûmiyetiyle sonuçlandı.

8 Ekim 1944 ● Türkiye İlerici Gençler Birliği üyeleri tutuklandı.

9 Ekim 1912 ● Balkan Savaşı başladı.

12 Ekim 1922 ● Halk İştirakiyun Fırkası 2. defa kapatıldı.

13 Ekim 1920 ● Şark Demiryolları grevi başladı.

15 Ekim 1970 ● Gıslaved işçi direnişinde Hüseyin Çapkan ve Hasan Kırık adlı işçiler vuruldu.

16 Ekim 1878 ● İstanbul terzileri greve başladılar.

21 Ekim 1964 ● Ataş'da grev başladı.

29 Ekim 1923 ● Cumhuriyet ilân edildi. Askeri - feodal Osmanlı İmparatorluğu'nun egemenliğine son verildi.

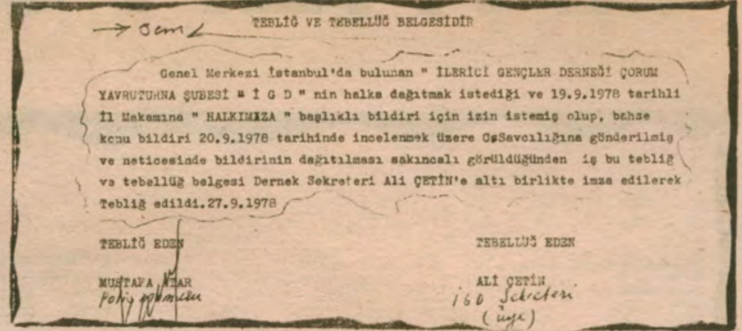
30 Ekim 1919 ● İstanbul hamalları boykota başladılar.

ELELE

Bilebilir mi kavgaya
katılmayan
Kavganın kutsallığını
Kavuşabilir mi özgürlüğe
Ortaya koymayan
Kanını, canını, sanatını
Öyle uzak durma arkadaş
Yaklaş
Ver elini elimize
İndirelim balyoz gibi
yumruğumuzu
Kapkaranlık faşizme
Sömürgeci kapitalizme
Hain emperyalizme
Çektiklerimiz yetti
Yetti ezildiğimiz
Kavuşalım artık biz de
Umutlarla dolu güneşimize...

E. AKBAY

ÇORUM'DA ENGELLERİ AŞACAĞIZ'!

TEBLİĞ VE TEBELLÜĞ BELGESİDİR

Genel Merkezi İstanbul'da bulunan " İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ ÇORUM YAVRUTURNA ŞUBESİ " İ G D " nin halka dağıtmak istediği ve 19.9.1978 tarihli İl Makamına " HALKIMIZA " başlıklı bildiri için izin istemiş olup, bahse konu bildiri 20.9.1978 tarihinde incelenmek üzere CsSavcılığına gönderilmiş ve neticesinde bildirinin dağıtılması sakıncalı görüldüğünden iş bu tebliğ ve tebellüğ belgesi Dernek Sekreteri Ali ÇETİN'e altı birlikte imza edilerek Tebliğ edildi.27.9.1978

TEBLİĞ EDEN	TEBELLÜĞ EDEN
MUSTAFA NACAR	ALİ ÇETİN
Polis memuru	İGD Sekreteri (üye)

İGD Çorum Yavruturna Şubesi olarak **«MHP, ÜOD, ÜGD Kapatılsın»** başlıklı bildiriyi bastırıp dağıtmak için vilayete başvurduk. **Bildiride «Onlar engereklerdir, onlar çıyanlardır...»** dizeleri yer almaktaydı. **Emniyet müdürü faşistlere «çıyan» diyemeyeceğimizi belirterek** izin vermedi. C. Savcısı ise bildirinin kişileri hedef aldığını belirterek izin vermedi. Bildiride hırsızlık yapan faşistlerin isimleri ve çaldıkları 1 TV, 1 radyo, 3 teyp, 3 av tüfeği ve 1600 TL. açıklanmaktaydı.

İkinci seferde faşistlerin Atatürk Heykeli'ni dinamitlemeleri üzerine bir bildiri hazırladık. Bir hafta oyaladıktan sonra, C. Savcısı bildirinin **«halkı tahrik ettiğini, karşı grubu hedef aldığını»** belirterek izin vermedi.

Tüm yetkililere soruyoruz; savcılık ve idare, derneklerin bildiri dağıtma hak larını kullanmalarını nasıl engelleyebilirler? Bu hakkı onlara kim vermiştir? IGD' nin bildiri dağıtmasını engelleyenler faşistlerin koruyuculuğunu üstlenmiş olmaktadırlar. Fakat bu engellemeler İGD'nin halkla bütünleşmesinin önüne geçemeyecek, halka gerçekleri açıklamasına engel olamayacaktır.

İGD engelleri aşacaktır.

ÇORUMLU
İLERİCİ YURTSEVER
GENÇLER

kısa...kısa...

İZMİR - BALLIKUYU

25.9.1978 günü İzmir Ballıkuyu'da gazetemiz İlerici Yurtsever Gençlik'i satan 17 İGD üyesi genç gözaltına alınarak karakolda üç saat dövülmüş ve işkence edilmiştir. 12 Mart dönemini aratmayacak şekilde davranan Pol - Bir'li faşist polisler **«bir daha geldiğinizde buradan ölünüz çıkar»** diyerek tehditler savurmuştur.

MERSİN

23 Eylül gecesi saat 10'da evine gitmekte olan İsmail Kökulu adlı ilerici genç hiçbir neden yokken polis tarafından karakola götürülerek 18 saat gözaltında tutulmuştur. İsmail Kökulu'ya işkence yapan polis, hazırladığı ifadeyi zorla imzalatmak istemiştir. İsmail Kökulu hiçbir suçlamayı kabul etmeyip hazırlanan ifadeyi imzalamayınca tekrar dövmüşler, daha sonra serbest bırakmışlardır.

ADANA

Adana İGD Şubesi DGM direnişinin 2. yıldönümü nedeniyle 17 Eylül'de bir gece düzenlemiştir. İGD şube sekreteri Kâzım Giritli'nin ve İGD işçi bürosundan bir kişinin konuşmalarından sonra DGM direnişini canlandıran bir oyun sergilenmiştir.

ADANA

Tekel Tütün Fabrikası işçileri 19 ve 20 Eylül tarihlerinde üst üste iki gün faşistlerin saldırısına uğradılar. Birinci denemelerinde işçilerin çıkış saati olan 16.00'da bir arabadan işçileri tarayan faşist katiller o sırada oradan geçmekte olan atarabası araya girince emellerine ulaşamadılar. İkinci kez yine saat 16.00'da dışardan getirdikleri adamlarıyla taş, sopa ve silahlarla saldırdılar. 30'dan fazla işçi yaralandı. Bıçakla yaralanan İGD üyesi İsmail Korkmaz'ın durumu ağırdır.

Faşistlerin fabrika içinde silahlı dolaştığını bildiği halde hiçbir işlem yapmayan, fabrika kapısında görevlendirilen faşist eğilimli bekçileri görevde tutan fabrika müdürü, faşist saldırının suç ortaklarından birisidir.

DİYARBAKIR

Diyarbakır'da milliyetçi - şoven bir grup İGD GYK üyesi İsfendiyar Eyüboğlu'na saldırdı. Geriat, faşist güçlerin İGD üzerindeki saldırılarını artırdığı şu günlerde «sol» maskeli kişilerin böylesi saldırıları gençliğin eylem ve cephe birliğini baltalamaya yöneliktir. Fakat ne sağdan ne de «sol»dan gelen bu saldırı ve provokasyonlar ilerici gençlik hareketinin gelişimini durduramayacaktır.

ISPARTA

Turan Mahallesi Sosyal Yardımlaşma ve Kalkındırma Derneği'nin kongresi 9.9.1978 tarihinde yapıldı. Genel Kurul sonunda yönetim kuruluna şu üyeler seçildi: Musa İssi (Başkan), Mehmet Biçer (Bşk. yardımcısı, sekreter), Erol Önsöz (Sayman), A. İhsan Çaltı, Alper Önsöz, Haldun Genç, Hasan Biçer.

Genel Kuruldan sonra bir açıklama yapan dernek başkanı Musa İssi : **«Halkımızın anti - faşist, anti - emperyalist savaşımında biz de saflarımızı belirginleştiriyoruz. Barış, bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme yolunda işçi sınıfının yolunda yılmadan yürüyoruz»** demiştir.

ÇORUM

İGD Çorum Yavrutuna Şubesi üyeleri faşistler tarafından ölümle tehdit edilmektedirler. Son olarak Y.K. yedek üyesi Ali Demir'e ve ev sahibine tehdit mektubu gönderen faşist katiller, ev sahibini, Ali Demir'i evinden çıkartmazsa arabasını yakmakla ve ölümle tehdit etmişlerdir.

İLERİCİ GENÇLİK' 16 EYLÜL'LERİN KARARLI BİR SAVUNUCUSUDUR!

İşçi sınıfımızın savaş tarihinde önemli bir dönüm noktasını oluşturan 16 Eylül DGM Direnişi, 2. yıldönümünde tüm yurtta yığınsal olarak kutlandı. 16 Eylül Direnişi'nin savaş geleneklerini, ülkülerini canlı tutan, yaşatan kutlamalar aynı zamanda, gerici - faşist güçlerin işçi sınıfının birliğine kama sokma, yeni DGM'leri gündeme getirme girişimlerine karşı, birlik için, faşist ve maocu tezgâhları boşa çıkarmak için verilen savaşımın güçlü bir silahı oluyor.

DGM direnişi'nin 2. yılı kutlama çalışmalarının en önemli özelliklerinden birisi de, bu kutlamaların işçi - gençlik dayanışmasının bir kez daha hayata geçirildiği alanlar olmasıdır. İlerici gençlik 2. yıl kutlamalarına en aktif, en yığınsal bir şekilde katıldı. Fabrika ziyaretleri, bölgesel toplantılar düzenlendi. Bildiri dağıtımı, duvar yazılaması ve afişlemeler yapıldı. Bütün İGD şubelerinde DGM direnişi ile ilgili seminerler, Yakup Keser'i anma toplantıları düzenlendi. İlerici gençlik, Profilo barikatlarında şehit düşen işçi sınıfımızın yiğit savaşeri Yakup Keser'i unutmadı, O'nun anısını herzaman yükseklerde dalgalandırdı.

Yakup Keser'i anma toplantılarından birisi, MESS patronlarının saldırılarına karşı, sınıf kardeşleriyle birlikte yiğitçe direnirken şehit düştüğü Profilo fabrikasında yapıldı. Bu toplantıya yüzlerce ilerici genç ve bütün Profilo işçileri katıldı. Fabrikanın önüne Yakup Keser'in büyük boy bir panosu asıldı. İGD Şişli Şubesi tarafından hazırlanan bildiri ve kokartlar dağıtıldı. Yemekhanede Yakup Keser' in savaşımı ve 16 Eylül DGM Direnişi ile ilgili bir toplantı düzenlendi. Aynı gün Yakup Keser'in mezarı ziyaret edildi ve saygı duruşunda bulunuldu.

Yakup Keser'i anma toplantılarının sonuncusu 30 Eylül günü Bakırköy Halkevi'nin tiyatro salonunda düzenlendi. İGD sanat kolları Profilo olaylarını anlatan bir skeç sundular. 16 Eylül'de en önde döğüşen, daha sonra MESS patronları tarafından işten atılan Profilo baş temsilcisi, DGM'lere karşı verilen destansı direnişi anlattı. İGD temsilcisi de 16 Eylül direnişinin ilerici gençliğe getirdiği kazanımları anlatan bir konuşma yaptı. İlerici gençliğin DGM direnişini ve Yakup Keser'i her yıl daha görkemli bir şekilde anacağını belirtti.

16 Eylül Direnişi'ni ve Yakup Keser'i anma toplantıları, işçi - gençlik dayanışmasının hayata geçirilmesi ve güçlendirilmesi yolunda ileri bir adım olmuştur. Benzer eylemleri sürekli ve kalıcı kılmak ilerici gençlik hareketinin ertelenmez görevlerinden birisini oluşturuyor. Çünkü böylesi eylemler, işçi sınıfının birliğini savunmanın ve işçi - gençlik dayanışmasını pekiştirmenin zorunlu bir koşuludur.

MERSİN'DE İŞÇİ—GENÇLİK DAYANIŞMASI

Mersin Soda işçilerinin şanlı grevi başladığı günkü gibi coşku ve kararlılıkla devam ediyor. Grevin 32. gününde ilerici yurtsever gençler grevci işçileri ziyaret ettiler. İlerici yurtsever gençleri işçiler «Faşizme Geçit Yok» belgisiyle karşıladı. Gençler ise buna «Yolumuz İşçi Sınıfının Yoludur» diye cevap verdiler. İlerici, yurtsever gençler tiyatro ve folklor gösterileri sundular.

MERSİN'Lİ
İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

KDB DERHAL AÇILMALIDIR

2 Ekim günü valilik tarafından sudan gerekçelerle süresiz kapatılan Kocaeli Devrimciler Birliği (KDB)'nin yöneticileri yayınladıkları basın bildirisiyle olayı kınamış ve tüm demokratik güçleri KDB ile dayanışmaya çağırmışlardır. Basın bildirisinde şöyle denmektedir :

«Bölgemiz işçi, köylü ve öğrenci gençliğinin yığınsal örgütü olan KOCAELİ DEVRİMCİLER BİRLİĞİ, 2 Ekim 1978 günü, Valilik tarafından kapatıldı.

Bu girişim, demokratik hak ve özgürlüklere, ilericilere, demokratlara ve devrimcilere yönelen bir saldırıdır.

Ülkemizde gerici güçlerin, faşistlerin ilericilere karşı saldırılarını yoğunlaştırdıkları, her gün birkaç yurtseveri öldürdükleri bir ortamda hükümet ve resmi makamlar **«Sağa da, sola da karşıyız»** gibi kökünden yanlış bir mantıkla hareket etmekte, gerici egemen güçlere şirin görünmeye çalışmaktadırlar. KOCAELİ DEVRİMCİLER BİRLİĞİ'nin kapatılması işte böylesi bir tutumun ifadesidir.

Hükümetin bu tutumu kimlerin işine yaramaktadır? Bunun yanıtı açıktır. Böylesi bir tutum ancak faşistlerin ve gericilerin işine yaramaktadır. Onları güçlendirmektedir. Böyle bir tutum ne **«Sağa ve sola karşı olmak»** mantığını taşıyanlara ne de hükümete bu güne kadar her hangi bir yarar getirmemiştir. Bundan sonra da getirmeyecektir. Bu tutumlarıyla faşistlere şirin görünmek isteyenler şunu iyi bilmelidirler ki, kendileri de onların hedefleri dışında değillerdir.

İlerici güçler KOCAELİ DEVRİMCİLER BİRLİĞİ'nin kapatılması olayına sessiz kalmıyacaklardır. Bizler, bu girişimi şiddetle protesto ediyoruz.

KOCAELİ DEVRİMCİLER BİRLİĞİ DERHAL AÇILMALIDIR!»

BANDIRMA'DA ULUSAL BAĞIMSIZLIK KONFERANS VE MİTİNGİ

17 Eylül Bandırma'nın emperyalist işgalden kurtuluşunun yıldönümü Bandırma Halkevi öncülüğünde yapılan bir mitingle kutlandı. Mting; folklor ve tiyatro gösterilerinden sonra yapılan konuşmalarla sona erdi. Ayrıca Oya Baydar ve Aydın Engin'in katıldığı **«Ulusal Bağımsızlık Savaşımız ve Ulusal Demokratik Cephe»** konulu bir konferans yapıldı. Konferansa çok sayıda kişi katıldı.

SAMSUN'DA SALDIRILAR BİZİ YILDIRAMAZ

İlerici yurtsever gençlik hareketi yurdun dörtbir yanında geliştiği gibi Samsun'da da hızlı bir gelişim içindedir. Gerici, faşist güçler, maocular ve her türden bozguncu sapık akımlar bu gelişimden korkuyorlar, korktukları için de saldırıyorlar.

Geçtiğimiz günlerde Samsun'un birçok yerinde duvarlara İGD imzalı sloganlar yazdık. Yazılama sırasında birkaç sorumsuz küçük burjuva devrimcisinin silahlı saldırısına uğradık. Fakat biz bu provokasyona gelmeyerek saldırganları püskürttük ve yazılamaya devam ettik. Ertesi gün ise maocu bozkurtlar bizim gece yazdığımız, faşistlerin silmeve cesaret edemediği, yazıları polisin gözü önünde, saat 13 sıralarında, silmeye kalkıştılar. Fakat ilerici yurtsever gençler maocuların bu hareketine izin vermediler. Maocu bozguncular sürü halinde kaçmak zorunda kaldılar.

Bizim bu çıkışımız faşistlere ve maocu bozkurtlara iyi bir ders oldu. Bizi yolumuzdan hiçbir güç döndüremez. Tüm saldırıların üstesinden geldik, bundan sonra da geleceğiz.

YOLUMUZ İŞÇİ SINIFININ SAVAŞ YOLUDUR!

YAŞASIN GENÇLİĞİN EYLEM VE CEPHE BİRLİĞİ!

SAMSUN'LU
İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK ERDEK HALKININ ANTİ—EMPERYALİST SAVAŞ GELENEKLERİNE SAHİP ÇIKIYOR

18 Eylül Erdek'in emperyalist düşman işgalinden kurtuluşunun 56. yıldönümü, Erdek Kültür Derneği'nin öncülüğünde bir dizi eylemle kutlandı. TÖB - DER Erdek şubesi ve Erdek Kültür Derneği imzalı afişler duvarlara yapıştırıldı, bildiriler dağıtıldı. 17 Eylül günü, Bandırma Halkevi, İGD Bursa ve Balıkesir şubeleri üyelerinin de katılımıyla EKD Folklor ekibi halka yönelik gösteriler düzenledi. 18 Eylül'de düzenlenen törenlere Erdek ilerici yurtsever gençliği EDK öncülüğünde katıldılar.

ERDEKLİ İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

ÇERKEŞ'DE BARIŞ—DOSTLUK—DAYANIŞMA

İGD Çerkeş Şubesi **«Ulusal Bağımsızlık Haftası»** nedeniyle şube binasında genel üye toplantısı ve bir gece düzenledi.

Gecede verilen seminer, Atkaracalar Halkla Dayanışma Derneği'nin daveti üzerine, Çankırı'nın bucağı olan Atkaracalar'da da verildi. Seminerden sonra

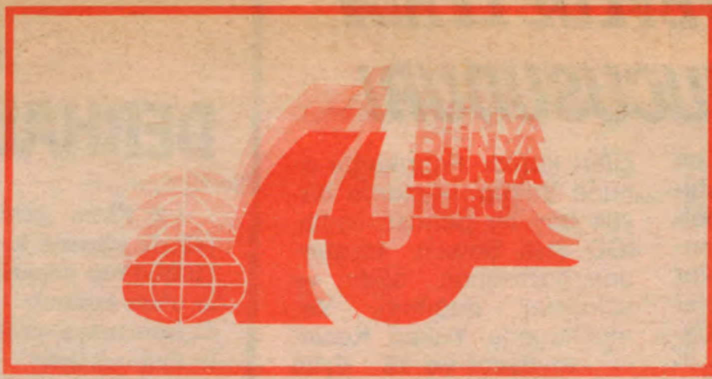
İGD Çerkeş Şubesi futbol takımıyla AHDD futbol takımları arasında barış, dostluk, dayanışma maçı yapıldı.

ÇERKEŞ'Lİ
İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

● Atkaracalar HDD ve IGD futbol takımları toplu halde.

30. YILDÖNÜMÜNE DOĞRU ADC:

"GENÇLİĞİN ÜLKESİ"

7 Ekim 1979, Alman Demokratik Cumhuriyeti'nin 30. kuruluş yıldönümüdür. ADC'de gelişmiş sosyalist toplumun maddi ve ekonomik temellerinin güçlendirilmesi, gençliğin etkin katılımı olmaksızın düşünülemez. Biz de bu sayımızda, yeralan Dünya Turu'nu, 1979'da kutlanacak olan ADC'nin 30. yılı ve 1-3 Haziran 1979'da Berlin'de yapılacak olan «ADC Gençliği Ulusal Festivali» nedeniyle ADC gençliğine ve onun temel örgütü FDJ (Özgür Alman Gençliği)' ne ayırdık.

7 Mart 1946'da Erich Honecker, Edith Bouman, Theo Wiechert, Paul Verner, Heinz Kessler'in imzalarıyla temelleri atılan Özgür Alman Gençliği (ÖAG) bugün, ülkenin politik yaşamına ve gelişmiş sosyalist toplum kuruculuğuna katılan, 14 - 25 yaşları arasındaki 2,2 milyon genç insanı bağrında topluyor. İşçi sınıfının dünya görüşü ve ahlak ilkeleriyle donatılan ADC gençliği, 1973'de Berlin'de yapılan 10. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nde de başarılı bir ev sahipliği yapmıştır.

ÖAG'nin Halk Meclisi'nde 40 saylavı vardır. Bu da, ADC gençliğinin, devlet işlerinin yönetimine katılımının somut bir anlatımıdır. Sorumluluklarının bilinciyle, ÖAG'nin 19 bin 406 sözcüsü, birçok halk temsilciliğinde ve toplumsal örgütte gençliğin haklarının simgesi olmakta ve kararlar almaktadır. 60 bine yakın genç ise sendikalarda delege olarak seçilmiştir.

Ulusal ekonominin geliştirilmesinde gençlik çok önemli bir yere sahiptir. Toplam 332 bin üyesi olan 29 bin 400 gençlik müfrezesi, önemli projelerin gerçekleştirilmesinde etkin olarak çalışmaktadır. Ekonomiye katkıda bulunan her 7 kişiden 1'i gençtir.

ADC'de bugün 330 bin genç yüksek öğrenim görmektedir. Öğrenimlerinin verimi için devlet tüm olanakları gençliğin önüne sermiştir.

28 bin yataklı 263 gençlik yurdu bulunmaktadır. 34 bin sportif kuruluş, 225 kültür evi ve 4860 gençlik kulübü gençlerin çalışma ve öğrenim dışındaki zamanlarını değerlendirmelerinde büyük olanaklar sağlamaktadır. 5 milyona yakın genç sporcunun spor etkinliklerini gerçekleştirmelerinde **«Genç Spartakistler»** adlı örgüt büyük önemdedir. Diğer yandan ise ÖAG'nin yanında 14 yaşından küçük çocukların birleştiği **«Ernst Thelman Piyoner Örgütü»** komünist eğitime çözümleyici katkıda bulunmaktadır.

ÖAG'nin günlük yayın organı **«Junge Welt»** (Gençlik Dünyası) 800 binin üzerinde basılmaktadır. **«Kontakt»** (Temas) isimli aylık magazin dergisinin yanında, 9 gençlik gazetesi, dergi ve sürekli yayın vardır.

ÖAG Merkez Konseyi'nin 6. Dönem toplantısı 21 Kasım 1977 de Berlin'de yapılmıştır. Bu bileşimden sonra ÖAG Merkez Konseyi 1. Sekreteri Egon Krenz **«ADC'nin 30. Yıldönümü Onuruna ÖAG'nin Çağrısı»** ve **«ADC Gençliği Ulusal Festivali»**nin yaklaşması nedeniyle ÖAG üyelerinin 5 temel görevini şöyle sıralamıştır:

«1) Amacımız, gençliğin, Marksizm - Leninizmi özümlemesine, ASBP Programını öğrenmesine, dünya devrimci sürecini bilinçle izlemesine ve kurmakta olduğumuz çağımızın sistemini benimsemesine daha yetkin bir biçimde katkıda bulunmakdır.

2) Çağrımızla, Özgür Alman Gençliği'nin ve tüm gençlerin sosyalist yarışmaya katılmalarını yükseltmek istiyoruz. İstiyoruz ki her genç şu belginin öneminin bilincinde olsun: «Her marktan, her çalışma saatinden ve malzemenin her gramından en büyük yararı sağlamak».

3) Çağrımızla, örgütlenmeyi geliştirerek, kültürü, sporu ve turizmi daha iyi bir biçimde gençlerin yaşamına sokmak istiyoruz.

4) Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerle kardeşçe ittifakı daha da sağlamlaştırmak, gençlerin anti - emperyalist dayanışmasını ve eylemini proletarya enternasyonalizmi ruhuyla derinleştirmek bu çağrının gerçekleştirilmesinde geniş bir yer alacaktır.

5) ADC'nin 30. Yıldönümü onuruna ÖAG'nin çağrısıyla Özgür Alman Gençliği'mizi işçi sınıfının partisinin desteği ve kaynağı olarak sağlamlaştırmak istiyoruz.»

ADC gençliği, gelişmiş sosyalist toplumun kuruluşunun tüm alanlarında çalışmaya, Özgür Alman Gençliği'nin çatısı altında, etkin bir biçimde katılıyor. Özgür Alman Gençliği... Bu üç sözcük ADC gençliğinin gözbebeğidir, gençlik de ADC'nin. Çünkü ADC, **«gençliğin ülkesi»**dir...

● ÖAG 1. Sekreteri Egon KRENZ

